

ВІРУЮ

Дорогі друзі!

Вітаємо вас
з Новим 2009 роком!

Хай Бог щедро благословить вас у Новому році. Хай Його милість береже вас і ваші родини від всілякого зла. Хай ніякі життєві вітри і бурі не захитають вашу віру в те, що Бог всемогутній і має владу над всім. Хай довірлива і щира молитва до Нього стане невід'ємною і бажаною частиною вашого щоденного життя. І тоді справді в Новому році вас чекатиме нове щастя!

Колектив редакції.

Ісус Христос – єдина
дорога до неба

«Промовляє до нього Ісус: Я дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене» (Ів. 14:6)

Думку про те, що вічне життя можна якось заробити, що Праведного Суддю можна «підкупити» добрими ділами, треба відкинути раз і назавжди, тому що написано, що спасіння – це дар Божий, а не плата за роботу. «Бо спасенні ви через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Еф. 2:8-9).

Кожен, хто увірує в Ісуса як свого Спасителя і Господа, Який пролитою на Голгофі кров'ю заплавав за гріхи людства, може бути впевненим у

тому, що отримав вічне життя і прощення гріхів: «А це свідчення, що Бог життя вічне нам дав, а життя це у сина Його. Хто має Сина, той має життя; хто не має Сина Божого, той не має життя. Оце написав я до вас, що віруєте в Ім'я Божого Сина, щоб ви знали, що ви, віруючи в Ім'я Божого Сина, маєте вічне життя» (1 Ів. 5:11-13).

І це зовсім не релігія. Це жива віра. У мить, коли ви довіритесь Богові, ви стаєте Божою дитиною, і вам прощаються всі ваші гріхи. Бог одразу почне змінювати ваше життя.

Не відкладайте свого рішення на потім, Біблія говорить: «Ось тепер час прийнятний, ось тепер день спасіння!» (2 Кор. 6:2).

«ЧИСТИЙ ПОГЛЯД»

Україна посідає перше місце у світі за рівнем дитячого алкоголізму, кожен п'ятий український учень курить; зареєстровано 1 000 000 наркоманів і 500 000 інфікованих ВІЛ – таку статистику подають організатори акції «Чистий погляд», яка проходила в столиці України. Це програма популяризації духовних та моральних цінностей, яку організувала Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Спілка молодих християн України» за підтримки Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту.

«Причиною всіх негативних явищ серед молоді, на наш погляд, є бездуховність більшості молодих людей, відсутність загальноприйнятих цінностей та авторитетів, зниження ролі сім'ї, низька інформаційна робота з висвітлення цієї соціальної проблематики, – кажуть члени Спілки. – Програма «Чистий погляд» виникла як відповідь на низку соціальних проблем, які переживає українське суспільство: це поширення наркоманії, ВІЛ/СНІДу, алкоголізму, куріння та абортів серед української молоді. На жаль, сьогодні державні та громадські ініціативи спрямовані, як правило, на вирішення наслідків, а не на боротьбу з причиною».

«Чистий погляд» проводиться у кілька етапів: насамперед, це проведення кампанії соціальної ре-

клами. У київському метрополітені було розміщено 142 інформаційні плакати. Протягом 14 днів містом пересувалися два брендмобілі з інформаційними банерами, а біля вищих навчальних закладів та метро роздавалися буклети. Завдяки цьому близько 900 тис. жителів Києва були охоплені інформаційною кампанією.

Другий етап – залучення лідерів громадської думки – державних діячів, політиків, керівників християнських конфесій, спортсменів, музикантів до дискусії про пошук ефективних шляхів для вирішення соціальних проблем. Дискусії проходили в рамках круглого столу, а також на телебаченні, радіо та в інших ЗМІ.

Третій – це створення сайту і форуму для обговорення цієї проблематики в суспільстві. Сайт виконуватиме консультативну функцію і функцію зворотного зв'язку.

«Ця акція планувалася як одно-разова, але в процесі підготовки ми зрозуміли, що вона повинна мати продовження і перманентне існування, – прокоментував програму Олександр Велігоцький, керівник проєктів «Спілки молодих християн України». – Ми хочемо популяризувати загальнолюдські цінності серед молоді і викликати публічну дискусію з метою знаходження реальних способів

вирішення проблем. Зокрема під час круглого столу було порушене питання, яким чином освіта сьогодні може запобігти виникненню цих масових негативних суспільних явищ».

Нагадаємо, що Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Спілка молодих християн України» зареєстрована у 2006 році. Мета організації – запобігання появі та прогресуванню соціальних проблем, які переживає українське суспільство, зокрема проблем поширення наркоманії, ВІЛ/СНІДу, алкоголізму, куріння та абортів серед української молоді.

«Спілка молодих християн України» спрямовує свою роботу на відродження серед молоді духовності та моральності, на закладення міцних підвалин для формування особистості на основі загальнолюдських та християнських цінностей, на широку інформаційну роботу для запобігання поширенню та розвитку соціальних проблем.

За підтримки Спілки в різних областях функціонують молодіжні та підліткові клуби. Проводиться низка програм: «Варто жити», «Стоп-наркотик», «Чистий погляд». Щороку проходять християнські молодіжні фестивалі та конференції, спрямовані на відродження духовності та пропаганду християнських цінностей.

РІСУ.

Створено Всеукраїнський
громадський комітет з підтримки
сім'ї та відповідального батьківства

У Києві пройшло установче засідання Всеукраїнського громадського комітету з підтримки сім'ї та відповідального батьківства. Засновниками стали МГО «Міжнародний центр батьківства», ГО «Європейський інститут соціальних комунікацій», ВБФ «За гідність людини», ГО «Центр розвитку дитини «Родіс», ГО «Об'єднання батьків-одиноків України», Всеукраїнська спілка організацій багатодітних.

Ініціативу також підтримали Міжнародний гуманітарний центр «Розрада», Всеукраїнський культурно-просвітницький центр «Нове життя» та МГО «Комітет з захисту прав людини», Інститут родини і подружнього життя

Українського католицького університету. Ідея створення громадського комітету народилася під час проведення Всеукраїнського форуму «Важливість ролі батька в сім'ї та суспільстві», який проходив у вересні цього року в Києві з ініціативи МГО «Міжнародний центр батьківства». Своєю метою засновники комітету ставлять завдання формування у суспільстві розуміння важливості і відповідальності чоловіків як батьків за життя і здоров'я родини та суспільства. Головою комітету обрано президента Міжнародного центру батьківства Олександра Марченка.

РІСУ.

Ісус взяв
твій гріх

СТОР. 3

П'ЯТЬ СЮРПРИЗІВ
ПЕКЛА

СТОР. 4

Скільки коштує
відвідати дім
молитви

СТОР. 6

Чому Бог
допускає війни?

СТОР. 7

ОСНОВНІ ДОКТРИНИ ХРИСТІЯНСТВА

Людина повністю зіпсута:

«І стали всі ми, як нечистий, а вся праведність наша – немов поплямована місячним одіж, і в'янемо всі ми, мов листя, а наша провина, як вітер, несе нас» (Іс. 64:6).

«Бачив Господь, що велике розбещення людини на землі, і ввесь нахил думки серця її тільки зло повсякденно» (Бут. 6:5).

«Безумний говорить у серці своїм: Нема Бога! Зіпсулись вони, і обридливий чинять учинок, нема добродіня!.. Господь дивиться з неба на людських синів, щоб побачити, чи є там розумний, що Бога шукає. Усе повідступало, разом стали бридкими вони, нема добродіня, нема ні одного!» (Пс. 13:1-3).

«Немає людини праведної на землі, що робила б добро й не грішила» (Екл. 7:20).

«Людське серце найлукавіше над все та невигойне, хто пізнає його?» (Єр. 17:9).

«... Як написано: Нема праведного ані одного» (Рим. 3:10).

«... Бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави» (Рим. 3:23).

Бог триєдиний:

«І сказав Бог: Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою...» (Бут. 1:26).

«Бо відає Бог, що дня того, коли буде-те з нього ви істи, ваші очі розкриються, і станете ви, немов Боги, знаючи добро й зло» (Бут. 3:5).

«І сказав Господь Бог: Ось став чоловік, немов один із нас, щоб знати добро й зло...» (Бут. 3:22).

«Тож зійдімо, і змішаймо там їхні мови, щоб не розуміли вони мови один одного» (Бут. 11:7).

«Наблизьтесь до Мене, послухайте це: Споконвіку Я не говорив потаємно; від часу, як діялось це, Я був там. А тепер послав Мене Господь Бог та Його Дух» (Іс. 48:16).

«І охристівшись Ісус, зараз вийшов із води. І ось небо розкрилось, і побачив Іван Духа Божого, що спускався, як голуб, і сховався на ньому. І ось голос почувся із неба: Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав!» (Мт. 3:16-17).

«Тож ідіть і навчіть всі народи, христячи їх в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа» (Мт. 28:19).

«Ісус відповів і до нього сказав: Як хто любить Мене, той слово Моє бере-тиме, і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до нього, і оселю закладемо в нього» (Ів. 14:23).

«А ви не в тілі, але в душі, бо Дух Божий живе в вас. А коли хто не має Христового Духа, той не Його» (Рим. 8:9).

«Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога й Отця, і причастя Святого Духа нехай буде зо всіма вами! Амінь» (2 Кор. 13:13).

«... Із передбачення Бога Отця, посвяченням Духа, на покору й окроплення кров'ю Ісуса Христа: нехай примножиться вам благодать та мир!» (1 Петр. 1:2).

«Бо троє свідкують на небі: Отець, Слово й Святий Дух, і ці Троє Одно» (1 Ів. 5:7).

Ісус – Бог

«А Ісус відповів їм: Отець Мій працює аж досі, працюю і Я. І тому то юдеї ще більш намагалися вбити Його, що не тільки суботу порушував Він, але й Бога Отцем Своїм звав, тим роблячись Богові рівним» (Ів. 5:17-18).

«Ісус їм відказав: Поправді, поправді кажу вам: Перш ніж був Авраам, Я є. І схопили каміння вони, щоб кинути на Нього. Та сховався

Ісус і з храму пішов» (Ів. 8:58-59).

«Я й Отець Ми одне! Знов каміння схопили юдеї, щоб укаменувати Його. Відповів їм Ісус: Від Отця показав Я вам добрих учинків багато, за котрий же з тих учинків хочете Мене каменувати? Юдеї Йому відказали: Не за добрий учинок хочемо Тебе вкаменувати, а за богозневагу, бо Ти, бувши людиною, за Бога Себе видаєш» (Ів. 10:30-33).

«Промовляє до нього Ісус: Стільки часу Я з вами, ти ж не знаєш, Пилипе, Мене? Хто бачив Мене, той бачив Отця, то як же ти кажеш: Покажи нам Отця?» (Ів. 14:9).

«І тепер прослав, Отче, Мене Сам у Себе тією славою, яку в Тебе Я мав, поки світ не постав» (Ів. 17:5).

«Йому відповіли: Ісуса Назарянина. Він говорить до них: Це Я... А стояв із ними й Юда, що видав Його. І як тільки сказав їм: Це Я, вони подалися назад, та й на землю попадали» (Ів. 18:5-6).

«Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина, Він упокорив Себе, будучи слухняний аж до смерті, і то смерті хресної» (Фил. 2:6-8).

«Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією та марною оманю за переданням людським, за стихіями світу, а не за Христом, бо в Ньому тілесно живе вся повнота Божества» (Кол. 2:8-9).

«Безсумнівно, велика це таємниця благочестя: Хто в тілі з'явився, Той оправданий Духом, Анголам показався, проповіданий був між народами, увірувано в Нього в світі, Він у славі вознісся!» (1 Тим. 3:16).

«А про Сина: Престол Твій, о Боже, навік віку; берло Твого царювання – берло праведності» (Євр. 1:8).

«... Що їхні й отці, і від них же тілом Христос, що Він над усіма Бог, благословенний навіки, амінь» (Рим. 9:5).

«Хай потішаються їхні серця, у любові поєднані, для всякого багатства повного розуміння, для пізнання таємниці Бога, Христа, в Якому усі скарби премудрості й пізнання заховані...» (Кол. 2:2).

«Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово... І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди, і ми бачили славу Його як Однородженого від Отця...» (Ів. 1:1, 14).

Дух Святий – Бог

«І Духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати» (Єз. 36:27).

«Я хрищу вас водою на покаяння, але Той, Хто йде по мені, потужніший від мене: я недостойний понести взуття Йому! Він христитиме вас Святим Духом й огнем» (Мт. 3:11).

«Ісус відповів: Поправді, поправді кажу Я тобі: Коли хто не родиться з води й Духа, той не може ввійти в Царство Боже» (Ів. 3:5).

«Бог є Дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в душі та в правді вклонятися» (Ів. 4:24).

«Та Я правду кажу вам: Краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його. А як прийде, Він світові виявить про гріх, і про правду, і про суд: тож про гріх, що не вірують у Мене» (Ів. 6:7-9).

«А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас поведе до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, казатиме, і що має настати, звістить вам» (Ів. 6:13).

«І промовив Петро: Ананію, чого сатана твоє серце наповнив, щоб ти Духу Святому неправду сказав та присвоїв із заплати за землю? Хіба те, що ти мав,

не твоє все було, а продане не в твоїй владі було? Чого ж в серце своє ти цю справу поклав? Ти не людям неправду сказав, але Богові!» (Дії 5:3-4).

«Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми діти Божі» (Рим. 8:16).

«Він нас спас не з діл праведності, що ми їх учинили були, а з Своєї милости через купіль відродження й оновлення Духом Святим» (Тита 3:5).

«А коли вони вийшли з води, Дух Господній Пилипа забрав, і скопець уже більше не бачив його» (Дії 8:39).

«І сказав мені Дух іти з ними без жодного сумніву» (Дії 11:12).

«Як служили ж вони Господеві та постили, прорік Святий Дух: «Відділіть Варнаву та Савла для Мене на справу, до якої покликав Я їх» (Дії 13:2).

Кров Ісуса Христа – буквальна плата за наше викуплення

«Бо це кров Моя Нового Заповіту, що за багатьох проливається на відпущення гріхів!» (Мт. 26:28).

«Але дарма виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі, що Його Бог дав у жертву примирення в крові Його через віру, щоб виявити Свою правду через відпущення давніше вчинених гріхів» (Рим. 3:24-25).

«Тож тим більше спасемося Ним від гніву тепер, коли кров'ю Його ми виправдані» (Рим. 5:9).

«... що маємо в Ньому відкуплення кров'ю Його, прощення провин, через багатство благодаті Його» (Еф. 1:7).

«А тепер у Христі Ісусі ви, що колись далекі були, стали близькі Христовою кров'ю» (Еф. 2:13).

«... і щоб Ним поєднати з Собою все, примиривши кров'ю хреста Його, через Нього, чи то земне, чи то небесне» (Кол. 1:20).

«... скільки ж більш кров Христа, що Себе непорочного Богу приніс Святим Духом, очистить наше сумління від мертвих учинків, щоб служити нам Богові Живому!» (Євр. 9:14).

«І майже все за Законом кров'ю очищується, а без пролиття крові немає відпущення» (Євр. 9:22).

«І знайте, що не тлінним сріблом або золотом відкуплені ви були від марного вашого життя, що передане вам від батьків, але дорожчою кров'ю Христа, як непорочного й чистого Ягняти» (1 Петр. 1:18-19).

«Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха» (1 Ів. 1:7).

«... та від Ісуса Христа... що нас полюбив і кров'ю Своєю обмив нас від наших гріхів» (Об. 1:5).

«І вони його перемогли кров'ю Агнця...» (Об. 12:11).

Спасіння дарується по благодаті через віру

«І вірував Аврам Господеві, а Він залічив йому те в праведність» (Бут. 15:6).

«Що бо Писання говорить? Увірував Авраам Богові, і це йому залічено в праведність» (Рим. 4:3).

«А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ім'я Його» (Ів. 1:12).

«Ось тому, як через переступ одного на всіх людей прийшов осуд, так і через праведність Одного прийшло виправдання для життя на всіх людей» (Рим. 5:18).

«Бо коли ти устами своїми визнава-

тимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведності, а устами ісповідуємо для спасіння» (Рим. 10:9-10).

«Бо кожен, хто покличе Господне Ім'я, буде спасений» (Рим. 10:13).

«Бо з'явилася Божа благодать, що спасає всіх людей» (Тита 2:11).

«Не баряться Господь із обітницею, як деякі вважають це барінням, але вам довготерпіть, бо не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі повернулися до каюття» (2 Петр. 3:9).

«Бо спасенні ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Еф. 2:8-9).

Біблія має найвищий авторитет як істинне Слово Боже

«Не додавайте до того, що я вам наказую, і не зменшуйте з того, щоб виконувати заповіді Господа, Бога вашого, що я наказав вам» (Повт. Зак. 4:2).

«І впокорював Він тебе, і мовив тебе голодом, і годував тебе манною, якої не знав ти й не знали батьки твої, щоб дати тобі знати, що не хлібом самим живе людина, але всім тим, що виходить із уст Господніх, живе людина» (Повт. Зак. 8:3).

«Кожне Боже слово очищене, щит Він для тих, хто в Ним пристановище має. До слів Його не додавай, щоб тебе не скартав Він, і щоб неправдомовцем не став ти» (Пр. 30:5-6).

«Трава засихає, а квітка зів'яне, Слово ж нашого Бога повіки стоятиме!» (Лк. 21:33).

«Усе Писання Богом натхнене і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності» (2 Тим. 3:16).

«... бо ви знаєте перше про те, що жодне пророцтво в Писанні від власного вияснення не залежить. Бо пророцтва ніколи не було з волі людської, а звіщали його святі Божі мужі, проваджені Духом Святим» (2 Петр. 1:20-21).

«Свідкую я кожному, хто чує слова пророцтва цієї книги: Коли хто до цього додасть що, то накладе на нього Бог кари, що написані в книзі оцій. А коли хто що відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частку його від дерева життя і від міста святого, що написане в книзі оцій» (Об. 22:18-19).

Пекло буквально існує

«Сини ж Царства повкидані будуть до терняви зовнішньої буде там плач і скрегіт зубів!» (Мт. 8:12).

«Так буде й наприкінці віку: анголи повиходять, і вилучать злих з-поміж праведних, і їх повкидають до печі огненної, буде там плач і скрегіт зубів!» (Мт. 13:49-50).

«Тоді скаже й тим, хто ліворуч: Ідіть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволові та його посланцям приготований» (Мт. 25:41).

«І коли рука твоя спокушає тебе, відітни її: краще тобі ввійти до життя одноруким, ніж з обома руками ввійти до геєни, до огню негасимого, де їхній черв'як не вмирає, і не гасне огонь» (Мр. 9:43-44).

«І, терплячи муки в аду, звів він очі свої, та й побачив здала Авраама та Лазаря на лоні його. І він закричав та сказав: Змилуйся, отче Аврааме, надо мною, і пошли мені Лазаря, нехай умочить у воду кінця свого пальця, і мого язика прохолодить, бо я мучуся в полум'ї цім!» (Лк. 16:23-24).

«... то той питиме з вина Божого

гніву, вина незмішаного в чаші гніву Його, і буде мучений в огні й сірці перед анголами святими та перед Агнцем. А дим їхніх мук підійматиметься вічні віки. І не мають спокою день і ніч усі ті, хто вклоняється звірині та образу її, і приймає знамено ймення його» (Об. 14:10-11).

«І схоплена була звірина, а з нею неправдивий пророк, що ознаки чинив перед нею, що ними звів тих, хто знамено звірини прийняв і поклонився був образів її. Обоє вони були вкинені живими до огняного озера, що сіркою горіло» (Об. 19:20).

«А диявол, що зводив їх, був укинений в озеро огняне та сірчане, де звірина й пророк неправдивий. І мучені будуть вони день і ніч на вічні віки» (Об. 20:10).

«А хто не знайшовся написаний в книзі життя, той укинений буде в озеро огняне...» (Об. 20:15).

Усіх чекає воскресіння

«Та я знаю, що мій Викупитель живий, і останнього дня Він підійме із пороку цю шкіру мою, яка розпадається, і з тіла свого я Бога побачу» (Йова 19:25-26).

«Померлі твої оживуть, воскресне й моє мертве тіло, тому пробудиться й співайте, ви мешканці пороку, бо роса Твоя це роса зілля, і земля викине мертвих!» (Іс. 26:19).

«І багато хто з тих, що сплять у земному поросі, збудяться, одні на вічне життя, а одні на наруги, на вічну гиду» (Дан. 12:2).

«І, як вони говорили оце, Сам Ісус став між ними і промовив до них: Мир вам! А вони налякалися та перестрашилися, і думали, що бачать духа. Він же промовив до них: Чого ви стривожилися? І пощо ті думки до сердець ваших входять? Погляньте на руки Мої та на ноги Мої, це ж Я Сам! Доторкніться до Мене й дізнайтесь, бо не має дух тіла й костей, а Я, бачите, маю» (Лк. 24:36-39).

«Улюблені, ми тепер Божі діти, але ще не виявилось, що ми будемо. Та знаємо, що, коли з'явиться, то будемо подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є» (1 Ів. 3:2).

Небеса – місце, призначене для тих, хто вірує в Ісуса Христа

«Сам бо Господь із наказом, при голосі архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім ми, що живемо й залишились, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом» (1 Сол. 4:16-17).

«Складайте ж собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа їх не нищить, і де злодії до них не підкопуються та не крадуть» (Мт. 6:20).

«Знаємо бо, коли земний мешкальний намет наш зруйнується, то маємо будівлю від Бога на небі, дім нерукотворний та вічний» (1 Кор. 5:1).

«Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що нас у Христі поблагословив усяким благословенням духовним у небесах» (Еф. 1:3).

«... і разом із Ним воскресив, і разом із Ним посадив на небесних місцях у Христі Ісусі» (Еф. 2:6).

«Життя ж наше на небесах, звідки ждемо й Спасителя, Господа Ісуса Христа» (Фил. 3:20).

«І почув у гучний голос із престолу, який кликав: Оце оселя Бога з людьми, і Він житиме з ними! Вони будуть народом Його, і Сам Бог буде з ними» (Об. 21:3).

ПРОПОВІДІ

Ісус взяв твій гріх

«Наступного дня Іван бачить Ісуса, що до нього йде, та й каже: Оце Агнец Божий, що на Себе гріх світу бере!» (Ів. 1:29).

Микола Синюк

У неупереджених читачів Божого Слова вималюється певна картина при прочитанні цього вірша. Річка Йордан, тисячі людей, Іван Христитель у незвичній, як для нас, одежі, який проповідує людям. І настільки потужним був поклик Божого Духа через проповідь цього чоловіка, що Єрусалим і йорданські околиці опустіли. Усі поспішали послухати, що говорить цей чоловік.

Слово, натхнене Божим Духом, захоплює завжди. Ми можемо старатися зробити свою мову барвистою, ілюструвати гарними прикладами, та якщо нема Божого Духа, мало яке серце буде цим захоплене. Але не про це сьогодні мова.

Дивлячись на тисячі людей, Іван зауважив серед них Одного, і коли Він почав наближатися і заходити в йорданські води, Іван промовив: «Оце Агнец Божий, що на Себе гріх світу бере!».

Що означає брати на себе? Чи до-

водилося вам колись заявляти: «Я беру всю відповідальність на себе»? Я знав одну жінку, якій загрожувала смерть, і оскільки вона чекала дитину, то повинна була погодитися на операцію, бо був ризик втратити дитину і загинути самій. Вона не погодилася, натомість написала записку такого змісту: «Поважаючи лікарів і їх професійний обов'язок, усю відповідальність за те, що станеться, я беру на себе». Це був крок мужності. Усе пройшло благополучно, мати й дитина живі до цього часу.

У Старому Заповіті читаємо історію двох братів — Якова та Ісава. До одного з них, Якова, матір говорить: «А тепер, сину мій, послухай мого голосу, те, що я розкажу тобі. Іди до отари і візьми мені звідти двоє добрих козлят, а я їх приготую, як найдок смачний для батька твого, як він любить. І принесиш батькові своєму, і буде він їсти, щоб поблагословити тебе перед смертю своєю. І промовив

Яків до Ребеки, матері своєї: Та ж брат мій Ісав чоловік волохатий, а я чоловік гладенький! Може, обмачає мене батько мій, і я стану в очах його як обманець, і спроваджу на себе прокляття, а не благословення... І сказала йому його мати: На мені прокляття твоє, сину мій! Тільки послухай слів моїх та йди принеси мені» (Бут. 27:8-13). Іншими словами це звучить так: «Я беру цю відповідальність на себе».

В одній колонії суворого режиму я зустрів чоловіка, який говорив, що він засуджений справедливо, проте багато справ, яких він не чинив, він під тиском також змушений був взяти на себе. Тобто не все те, за що його покарано, він робив. Він мусив взяти провину інших на себе.

Ісус Христос мав надвисоке завдання, з яким не могла справитися жодна людина. Навіть ангела не знайшлося, який взяв би на себе цю місію, що її озвучив Іван Христитель: «Оце Агнец Божий, що

на Себе гріх світу бере!».

Ісус Христос взяв на себе гріхи всього світу. Чому і для чого? Хто дав Йому на це право? Біблія говорить, що кара за гріх — смерть. Перші люди відійшли від

Бога, зробили переступ Божої Заповіді, впали в гріх і таким чином відійшли від Божої благодаті, від наміру і замислу Божого. Не було іншого шляху, як тільки жертва Ісуса Христа, щоб задовольнити Божу справедливість. Щоб вічний Бог міг розглядати нас не через призму закону і кари, яку ми успадкували від своїх бать-

ків, а через заступницьку жертву Ісуса Христа. Він взяв гріх.

Дорогий друже! Твій гріх Христос взяв на Себе. І право зробити це Він здобув ціною Своєї смерті. Він говорив, що ніхто не забирає в Нього життя, а Він добровільно віддає його на Голгофському хресті.

Ціна заплачена. Але чому так багато людей продовжують жити в гріхах, продовжують зневажати Бога, чому ідуть у прірву і невідомість, не розуміючи, що за них заплачено і є краща доля та краще життя? Тільки тому, що не хочуть розлучитися зі своїми гріхами, за які вже заплачена жертва Ісуса Христа.

Бог пропонує кожному віддати Йому свій гріх, а Його праведність взяти для себе. Тоді Він не дивитиметься на нас через наш переступ, а через заступницьку жертву Свого Сина.

Чи розумієш ти, дорогий друже, що тягар гріха, який є у твоєму серці, Христос може зняти і сьогодні? «Бо як через непослух одного чоловіка багато хто стали грішними, так і через послух Одного багато хто стануть праведними» (Рим. 5:19).

Цей шанс має кожна без винятку людина. Кожному, хто має потребу в Божому спасінні, Він готовий простити. Чи вже прощено тобі?

Чи можна радіти, страждаючи?

Коли і хто відважився б сказати, що у власному стражданні знаходить задоволення. На жаль, в історії людства можна знайти багато прикладів, коли людина відчуває насолоду, дивлячись на страждання інших. Вбивства, катування, знущання, сексуальні збочення, насильство над дітьми, геноцид нині хвилює накопилися на людство, немов цунамі, що змиває цілі острови. Насилля атакує людину зі сцен театрів, з екранів телебачення, з обкладинок журналів, сюжетів книг і комп'ютерних ігор. Одні люди мріють про новий світовий порядок, вільний від насилля і злочинності. Інші, навпаки, озброюються і воюють з цілими народами, вбачаючи в них джерело зла, що призводить до ще більших страждань.

Осуджуючи насилля і намагаючись звільнитися від страждань, переважна більшість людей, самі того не помічаючи, охоче дивляться новини, переповнені повідомленнями про злочини і локальні конфлікти, стихійні лиха і епідемії, що забирають тисячі життів. Вони не без задоволення поспішають на прем'єру бестселера зі сценами витонченої жорстокості і смерті. А коли смуток і страждання приходять у конкретну сім'ю, люди запитують: де ж Бог, як Він дивиться на все це, чому Він це допустив?

Чому ти, людино, так низько впала? — у Свою чергу запитує Бог Своє творіння. Справді, що це треба зробити Богові для нас? Адже Він віддав на смерть Ісуса Христа, щоб спасти людство від страждань. Божий Син виконав волю Отця і дозволив розіп'яти Себе, щоб відкрити для людей шлях спасіння. Багато людей, чуучи про Божу любов і жертву Христа, не розуміють, що робить Бог сьогодні, щоб зменшити страждання людей. Апостол Павло пише у Посланні до колоссян: «Тепер я радію в стражданнях своїх за вас і доповнюю недостачу скорботи Христової в тілі своїм за тіло Його, що воно — Церква, якій я став служителем... щоб виконати Слово Боже — Таємницю, заховану від віків і поколінь, а тепер виявлену Його святим, що їм Бог захотів показати, яке багатство слави цієї таємниці між

поганами, а вона — Христос у вас, надія слави!» (Кол. 1:24-27).

Але як можна радіти в стражданнях? Яку недостачу скорботи Христової доповнює Павло? Адже жертва Христова унікальна і вичерпна; вона відкуповує будь-який гріх. Що це за таємниця — «Христос у нас»?

Повноцінність жертви Ісуса Христа

Найголовніше, про що треба знати християнинові, — це те, що жертва Ісуса Христа повноцінна, її нічим не можна замінити. Добре сказав про це Паскаль: «У світі немає нічого більшого за Ісуса Христа, а в Ісусі Христі немає нічого більшого за Його жертву».

У Посланні до євреїв про жертву Христа написано так: «А Він за гріхи світу приніс жертву один раз і назавжди по Божій правді засів, аж вороги Його будуть покладені до підніжки Його ніг. Бо жертвоприношенням одним вдосконалив Він тих, хто освячується» (Євр. 10:12-14). Одною жертвою — Своїми стражданнями на Голгофському хресті Ісус Христос придбав для людей вічне спасіння.

Справа спасіння людей продовжується. Сьогодні цей подвиг звершує Святий Дух. Без Нього неможливі відкуплення, зцілення, виправдання, визволення від прокляття, від влади демонів! Без дії Святого Духа неможливо досягнути воскресіння мертвих і почути Євангеліє спасіння.

Недостача скорботи Христової

Ось що про це пише апостол Павло в Посланні до філіп'ян: «Тож усе я вважаю за втрату ради переважного познання Христа Ісуса, мого Господа, що я ради Нього відмовився всього і вважаю все за сміття... щоб пізнати Його й силу Його воскресіння та участь у муках Його, уподоблюючись Його смерті, аби досягнути якось воскресіння з мертвих» (Фил. 3:8-11). Бажаючи ще більше пізнати Христа, він прагне розділити зі Святим Богом і працю, і страждання, щоб досягнути серцець сучасників, засліплених вдаваною релігійністю; досягнути так, як колись досягав їх Христос. Зустріч з Христом зробила значні перетворення

в його душі. Святий Дух зійшов на гонителя Церкви, і фарисей Савл став апостолом Павлом. Усе його життя змінилося.

Бог повідомив Павлові таємницю, яка полягає в тому, що Христос живе в кожному християніні Святим Духом! Святий Дух заступається за всіх святих перед Богом, підтримуючи їх у труднощах: «Так само ж і Дух допомагає нам у наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитись, як належить, але Сам Дух заступається за нас невимовними зітханнями» (Рим. 8:26). «А що ви сини, Бог послав у ваші серця Духа Сина Свого, що викликає: «Авва, Отче!» (Гал. 4:6).

Отже, цю «недостачу скорботи Христової» несе на собі Дух Святий, що живе в серцях відроджених християн. Він і є той непомітний Страдалець, про якого так багато людей, що живуть на землі, не хочуть і чути.

Страждання Святого Духа

Христос закликав учнів очікувати пришествя Святого Духа: «Ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі» (Дії 1:8).

Місія Духа Святого — свідчити про Христа, навчати віруючих і нести віту стражданням. Без Нього ми нічого не знали б про жертву Христа і про Добру Новину спасіння! Святий Дух — незмінний супутник героїв віри, пророків, Божих помазанців і простих християн. Він наближає момент остаточної перемоги Бога над ворогами.

І ті, хто виконує діло Боже разом з Духом Святим, зазнають в цьому світі гоніння і страждання, але цим прославляють Бога, як говорить Біблія: «Улюблені, не дивуйтеся вогневі, що вам посилається на випробування, немовби чужому випадку для вас. Але через те, що берете ви участь у Христових стражданнях, то тіштеся... Коли ж вас ганьблять за Христове Ім'я, то ви блаженні, бо на вас спочиває Дух слави й Дух Божий» (1 Петр. 4:12-14).

Але є й інший бік страждань Святого Духа. Він страждає через відступ людей від Бога. У Книзі пророка Ісаї описані такі страждання: «І сказав: «Вони справді народ Мій, сини, що неправди не кажуть», — і став Він для них за Спасителя. В усякому утиску їхньому тісно було і Йому, і Ангел обличчя Його їх спасав. Любов'ю Своєю

й Своїм милосерддям Він викупив їх, і їх підніс, і носив їх усі дні в давнину. Та стали вони неслухняними й Духа Святого Його засмутили, — і Він обернувся на ворога їм, Він Сам воював проти них...» (Іс. 63:8-10). Святий Дух і сьогодні страждає через тих, хто відкидає Спасителя Христа і прирікає себе на духовну смерть, нехтуючи Божою любов'ю.

Біблія також показує, наскільки сильно засмучується Святий Дух, коли ми, християни, гніваємося, дратуємося, сваримося, ображаємося, не контролюємо надмірні бажання плоті. Ми змушуємо Святого Духа страждати, коли завдаємо страждання ближньому. «І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу. Усяке подратування, і гнів, і лютість, і крик, і лайка нехай буде взято від вас разом із усякою злобою. А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!» (Еф. 4:30-32).

І нарешті, найважче страждання Святому Духові приносять люди, які зневажають Його. Тому вони і залишаються поза спасінням. Христос суворо попереджував про цей непрощений гріх: «Тому то кажу вам: усякий гріх, навіть богозневага, проститься людям, але богозневага на Духа не проститься!» (Мт. 12:31).

Радість у стражданнях

Важко уявити людину, яка радіє, страждаючи. Така реакція неприродна. Але апостол Павло писав про радість, яку переживав в ув'язненні за діло Боже, тому що це мало великий вплив на віруючих. Його страждання за Ім'я Христа об'єднало християн і надало їм впевненості і нових сил для боротьби проти сил темряви. Мужньо терплячи труднощі, Павло бачив перед собою досконалу ціль — єднання віруючих з Христом. Тому він радів, чуучи про твердість віри християн. Він бачив радість в тому, що, завдяки його стражданням, Слово Боже проповідується, люди спасаються.

Не менше страждань довелося зазнати першим християнам. Сотні тисяч з них були замордовані, спалені на вогнищах, померли в тюрмах, розлучені з дітьми, вислані на заслання. Під час гоніння на християн Святий Дух працював і з гонителями, оживляючи їх мертвоїлу совість. Кати ставали поруч зі своїми жертвами, царі скидали свої

корони і поклонялися живому Богові. Злодії повертали вкрадене, ворожити спаливали свої книги на знак покаяння і віри в Ісуса Христа, блудниці залишали свій промисел і жили праведним життям...

Ми не зможемо до кінця зрозуміти причини страждань у своєму житті і житті інших людей, поки не усвідомимо причини страждань на землі Самого Бога. Тільки пізнавши Його страждання заради світу, що гинув, ми зможемо відповісти на запитання: «Де ж Бог, коли навколо стільки страждань?».

Бог — у самому центрі боротьби за спасіння людей. Святий Дух приходить до людини із вітихою і зцілює її душу, дає їй дар вічного життя і звільнення від вічних страждань. Він відновлює втрачені стосунки людини з Творцем, що дозволяє їй стати другом Божим, пізнавати волю Божу і служити іншим стражданням. І тоді скорботи стає менше. Пізнаючи страждання Бога заради спасіння людей, ми одержуємо привілей співпрацювати з Богом і разом з Ним вести боротьбу зі злом в ім'я спасіння людства.

Сьогодні Святий Дух поширює пізнання про Божу любов. Своїм життєвим прикладом християни можуть свідчити про те, наскільки сильно Бог любить кожну людину і прагне спасти її душу. Він готовий страждати ще і ще — аби лише люди навернулися до Нього і пізнали велич досконалої любові!

Один місіонер якийсь сказав: «Над язичництвом накреслене знакове слово — БЕЗ! Вони є людьми без Слова Божого, без дня Господнього, без спілкування з Богом, без хвали і вдячності. Доми їх — без миру Божого, шлюб — без святості. Правителі їх — без правосуддя, без праведності. Їх юнаки і дівчата — без високих ідеалів, діти — без чистоти, матері — без мудрості, хвороби — без необхідного догляду і лікування, скорбота — без співчуття, гріх — без зцілення, смерть — без надії. Усе ж разом узятє характеризується безмірно сумними словами — їх життя без Христа!».

Саме це слово БЕЗ вказує на причину всіх страждань на землі. Але БЕЗ страждань Христа, БЕЗ жертви Святого Духа, БЕЗ посвячення християн життя людей не може змінитися і страждання на землі ніколи не припиняться.

Тож будемо жити так, щоб приклад нашого життя змінив життя тих, хто поруч!

П'ЯТЬ СЮРПРИЗІВ ПЕКЛА

«Хто з нас мешкатиме при жерущім огні? Хто з нас мешкати буде при вічному огнищі?» (Ісаї 33:14).

Це запитання про пекло.

І ось відповідь: ніхто не може витримати цього!

У різних країнах світу мільйони людей йдуть до пекла.

Сюрприз перший: пекло насправді існує

Отже, перший сюрприз, що очікує деяких, — це те, що вони здивуються, виявивши, що пекло справді існує. Усе життя вони чули, як про пекло жартують, осміюють і заперечують його. І буде величезним потрясінням, коли людина потрапить туди і раптом усвідомить, що це місце є! «Що, чорт забері, ти робиш тут?». «Що тобі треба, чорт забері...» Люди чують це так часто, що з часом звикають до цього. Вони думають, що пекло — це слово, яке вживають старі люди, що вижили з розуму. Перший шок буде, коли люди виявлять, що пекло існує.

У Лас-Вегасі є клуб, який називається «Корпорація «пекло». Рекламні щити за межами Лас-Вегаса проголошують: «Дорога в пекло — це веселощі, вам буде приємно в пеклі». Ні, вам не буде приємно в пеклі! Але про пекло жартують так часто, що з часом люди починають думати, що його нема.

Сюрприз другий: пекло — це вогненна піч

Пекло — це вогненна піч. У 13-му розділі Євангелія від Матвія дається чітке визначення: поле — світ; добірне зерно — діти Царства; кукіль — сини лукавого; ангели — жінці; жнива — кінець цього світу; вогонь — це... вогонь! «Так буде й наприкінці віку цього. Пошле Людський Син Своїх ангелів, і вони позбирають із Царства Його всі спокуси і тих, хто чинить беззаконня, і їх повкидають до печі вогненної...» А що таке вогненна піч? Це піч вогненна. Ісус Христос сказав, що це означає, і це означає саме те, що воно означає, і нічого іншого.

Люди чують багато жартів про пекло і з часом думають, що, можливо, там нема нічого страшного. Вони заражаються дотепами про хлопця, який говорить: «Небеса для погоди, а пекло — для спілкування». Але тому, хто потрапить до пекла, буде не до спілкування.

У мого знайомого був друг в Огайо, за якого він роками молився. Якось увечері приятель зателефонував йому і сказав: «Знаєш, Джиме, я щойно отримав спасіння». Той відповів: «Хвала Господу! Ти хочеш, щоб я приїхав?». А друг продовжував: «Звісно, приїжджай, у нас сьогодні вечірка в «Амвей» неподалік від мого дому». І протягом десяти хвилин він говорив про «Амвей». Тоді Джим сказав йому: «Друже, ти не спасений».

Перше, що спадає на думку людині, коли вона отримує спасіння, це: «Боже мій, я обманювався все своє життя». Перше, про що ви подумали, коли спаслися і ваші очі відкрилися, було: «Боже, мої батьки (моя дружина, мій чоловік) гинуть». Ви не кажете: «О, підемо на вечірку».

Сюрприз третій: опинитися в пеклі можна дуже скоро

Наступним шоком для людини, яка опинилася в пеклі, буде те, що вона потрапила туди так скоро. Один чоловік запитав: «На якій віддалі від нас пекло?». Інший відповів: «За крок від тебе». Люди не усвідомлюють,

що це відбудеться так швидко. На дорозі до пекла так багато перешкод, що ніхто не думає, що може потрапити туди так швидко. Але коли він потрапить туди, він буде вражений, як швидко це відбулося.

Всемогутній Бог створює перешкоди на життєвій дорозі, щоб не допустити нас до пекла. Ці перешкоди — це Церква, Біблія, проповіді, молитви, це Святий Дух, це Голгофа. Якщо людина таки потрапить до пекла, вона повинна буде боротися, як скажений пес, щоб потрапити туди. Проповідники проповідують по радіо, по телевізору. А це перешкоди на шляху до пекла. Люди, які моляться Святим Духом, — це перешкода на шляху до пекла. Святий Дух нині перебуває у світі. Він все ще приводить до усвідомлення гріха, праведності і суду! І ви повинні будете перемогти Його, щоб потрапити до пекла.

Проповідник Сем Джонс розповідав про одну зустріч в євангелізаційному таборі. На цій зустрічі був чоловік, за якого молилися роками. Це був старий неосвічений лісоруб. Увечері після проникливої проповіді про пекло, коли сила Бога просто змушувала тремтіти, з цим чоловіком заговорили про його душу, і він сказав: «Я повинен подумати про це». Він повернувся до своєї хатини і зачинив за собою двері. Його дружина і діти стояли ззовні і молилися за нього всю ніч. Біля сьомої ранку той чоловік вийшов з хатини. Досить було глянути на його обличчя, щоб сказати, що той чоловік переміг Бога. Його обличчя було твердим і холодним, як сокира з двома лезами. Він переміг Святого Духа.

Кожен повинен буде зробити те, що зробив він, щоб потрапити до пекла. Якщо ви перемогли Бога, шлях вільний. Летіть прямо вниз, ви здолали перешкоди.

Сюрприз четвертий: у пеклі багато релігійних людей

Людина буде здивована, виявивши, що в пеклі багато релігійних людей. Зазвичай думають, що там повинні бути тільки грабіжники, злодії, вбивці, розпусники, сутенери. Ні, там можна буде виявити багато добрих людей. Ніхто й думати не міг, що вони там будуть, але вони там будуть!

Одного разу я розмовляв з морським лейтенантом. І дивно, яким мудрим стає молодий чоловік, коли він опиняється далеко від дому і ні мама, ні тато, ні проповідник не можуть припилювати його. Він сказав: «Ось що я думаю: ваші небеса — тут на землі. І ваше пекло на землі». Я відповів: «Ви помиляєтеся, приятелю. Прямо тут внизу, на віддалі приблизно 200 ярдів, є вода. А в пеклі немає води. Пекло не може бути в Пенсаколі. Коли б ви не захотіли пити, ви можете повернути кран і напиться води. Ви не зробите цього в пеклі».

Той багатий чоловік з Євангелія від Луки, опинившись у пеклі, просив: «Пошли мені Лазаря, нехай умочить у воду кінець свого пальця і мого язика прохолодить, бо я мучуся в полум'ї цім!». І Господь сказав: «Це неможливо».

Люди кажуть: «Я вірю, що Бог милостивий...» Він не дасть навіть краплі води, коли вони опиняться в тому місці. Вони будуть шоковані і вражені до глибини душі.

І знаєте, що вони виявлять, коли потраплять до пекла? Вони виявлять, що «нема добродинця ані одного», що «всі згрішили і позбавлені Божої слави», що на землі «нема

праведного ані одного», нема жодного, хто робив би добро і не грішив. Так сказав Бог. І це істина. Особисто мені ця істина зовсім не подобається. Якби я міг, я дещо змінив би: «Нема праведного ані одного, окрім Пітера Ракмана». Знаєте, чому людина не писала Біблію? Тому що Біблія викриває її.

Людина каже: «Я вірю в людину». Людям подобається це чути. Але коли вони потраплять до пекла, кого будуть звинувачувати? Проповідника? Вони не зможуть звинуватити проповідника, він не хотів, щоб вони потрапили до пекла. Не звинуватять Бога — Він послав Свого Сина померти за них! А хто хоче, щоб люди такі потрапили до пекла? Тільки диявол. Але й він не може змусити нікого піти туди.

Люди здивуються, виявивши в пеклі багато порядних людей. Зрозуміло, там будуть і негідники. Але люди звикли порівнювати себе із зіпсованими людьми і думають, що, порівняно з ними, вони в повному порядку. Але ж порівнювати себе треба з Ісусом Христом!

Сюрприз п'ятий: муки ніколи не припиняться

Люди будуть шоковані і вражені тим, що муки в пеклі ніколи не закінчаться. Вони вперто вірили, що з часом це закінчиться. Погорівши 20 мільйонів років, люди заволають: «Боже, невже це буде тривати вічно?!». Знаєте, про що вони забули? А про те, що коли вони грішили проти Бога, вони грішили проти Того, Хто живе вічно.

Люди звикли думати про гріх в людському контексті, як гуманісти. Мовляв, людина, по суті, добра, і Бог не може так карати... Але людина — не Бог! Бог живе вічно. Якби ви згрішили проти мене, ви могли б оплатити це через 60, 70, у крайньому разі, через 80 років. Проте що ви зробите, якщо згрішите проти Бога? Йов говорить, що коли людина грішить проти Бога, ніхто не зможе висловитися на її користь. Той, хто грішить проти Бога, грішить проти того, Хто живе вічно, і буде платити завжди, завжди і завжди — вічно! І це буде ударом для нього.

Потрапивши туди, людина вже ніколи звідти не вийде. Пекло — це назавжди, назавжди і назавжди. Дехто каже, мовляв, що тоді Бог — це зовсім не любов... Такий не знає, що каже. Бог не заграє з людиною. Знаєте, про що просив в пеклі багатий чоловік з 16-го розділу Євангелія від Луки? Він благав: «Змилиуйся, отче Аврааме... Пошли мені Лазаря, нехай умочить у воду кінець свого пальця і мого язика прохолодить, бо я мучуся в полум'ї цім!». Я знаю, що він говорив, коли був на землі. Він говорив: «Я не буду молитися. Ви не примусите мене молитися. Я не збираюся молитися». Там, у пеклі, він передумав. Але було надто пізно.

Багато, однак, впевнені, що пізно не буває. Буває! Прочитайте Плач Єремії 3:1-8. Настане час, коли такі люди казатимуть: «Господи, це, Господи, те, Господи, щось...» А Господь не зверне на них жодної уваги, мовби їх і не було.

І якими ви станете, провівши 10 мільйонів років у пеклі? Терплячи нестерпні муки в полум'ї, ви будете бачити Новий Єрусалим і чути пісні спасених: «Що від мук мене спасло? О ніщо, лиш кров Ісуса». Ось як ви можете закінчити, милі і добрі люди.

«І як людям призначено смерті один раз, потім же суд». Я молюся, щоб Святий Дух привів вас, хто читає ці рядки, до усвідомлення гріха, праведності і суду, щоб ви визнали Сина Божого своїм Спасителем. Я прошу це в Ім'я Ісуса. Амінь.

Др. Пітер С. РАКМАН.

ОПОВІДКА З ЖИТТЯ

Історія одного професора

В одному престижному університеті працював професор філософії — такий собі Арсен Борисович. Був він людиною жорстокою і владною. Не любив розмовляти і вкрай рідко посміхався. В усіх його знайомих і студентів викликав подив той факт, що цей шановний «сухар» вибрав з усіх наук саме філософію. І все ж Арсен Борисович не просто вибрав цю галузь, але й був вельми успішний в ній і став найкращим фахівцем.

Однак блискучі знання ніяк не поліпили його лихий характер і не зробили чутливішим його льодяне серце. Його зовнішність втілювала внутрішню сутність. Він був високий, худий, неймовірно швидко рухався і цим нагадував земноводну ящірку — то застигне на місці, часто в безглуздом русі, то зривається з місця і з неймовірною швидкістю виконує потрібні в цю мить дії.

Студенти не любили його і боялися. До того ж у нього була одна особливість, яка заганяла в глухий кут його учнів і колег. Арсен Борисович був запеклим атеїстом. Основним завданням, яке він ставив перед собою, було нав'язати всім і кожному ідею, що Бога нема. Його злість і ненависть до будь-кого, хто намагався довести зворотне, були настільки явні, що відлякували від нього навіть не дуже релігійних людей.

Особливо сильно діставалося студентам. Не те щоб вони були люди віруючі, але й говорити про те, що Бога нема, не насмілювалися. Однак вчитися було потрібно, і курс лекцій з філософії був обов'язковим, а тому студенти не сперечалися зі своїм професором, вважаючи за краще змовчати у відповідь на його підступні репліки.

Логіка Арсена Борисовича була залізна, і за 20 років викладання курсу філософії ніхто не насмілювався категорично виступити проти його доказів. До того ж усі знали, що наприкінці семестру, із року в рік, відбувається одна і та ж історія. Під час останнього заняття професор промовляв до аудиторії із 300 студентів:

— Якщо в цьому класі ще хтось вірить в Бога, встаньте! За 20 років ніхто так і не встав, тому що кожний чув про те, що буде далі. Зазвичай професор говорив:

— Кожний, хто вірить в Бога, просто дурень. Якби Бог існував, то Він зміг би зробити так, щоб цей кусок крейди, впавши на підлогу, не розбився. Така проста дія, щоб довести, що Він — Бог, і все ж Він не може цього зробити!

І кожного року він кидав на чисту мармурову підлогу кусочок крейди, який, впавшу на тверду поверхню, розсипався на багато маленьких осколків.

Звичайно ж, серед студентів Арсена Борисовича не всі поділяли його погляди, але ніхто не насмілювався виступити проти нього і прийняти виклик.

Але одного разу сталося так, що в число студентів професора філософії потрапив першокурсник, який був глибоко віруючою людиною. Йому відразу ж розповіли багато історій про одержимого своєю ідеєю викладача. Хлопець не на жарт засмутився, але у своїх поглядах і принципах залишався твердим. Три місяці він молився про те, щоб Бог дав йому мужність встати в цей вирішальний момент, незважаючи на те, що подумують про нього студенти і що зробить викладач. Переконливі для Арсена Борисовича докази ніяк не захитали його віру і не зменшили його мужність. Він твердо вирішив виступити проти професора і його переконань. Нарешті настав день, коли з поважним виглядом Арсен Борисович проголосив:

— Якщо тут є ще хтось, хто вірить в Бога, — встаньте! Наступної миті професор і всі студенти з подивом дивилися на блідого молодого чоловіка, який підвівся в одному з останніх рядів. Дещо отямившись від неймовірної зухвалості свого невдячного учня, професор закричав:

— Ви просто дурень! Якщо нічого з того, що я говорив вам увесь семестр, не переконало вас в тому, що Бога не існує, ви безнадійно тупий! Якби Бог існував, Він зміг би зробити так, щоб цей кусок крейди не розбився, впавши на підлогу! І в цю мить професор, виходячи з пози застиглої ящірки, випустив кусок крейди трохи раніше, ніж розраховував. Крейда покотилася по рукаву сорочки, потім по незграбно виставленій набік нозі, заплуталася в складках штанів, вислизнула на черевик, а звідти впала на підлогу.

Цілою і неушкодженою крейда досягнула місця призначення, не втративши по дорозі ні крихти. І тільки забруднені штани оторопілого професора свідчили про те, що крейду не поклали біля ніг Арсена Борисовича чиєїсь дбайливий руки...

У Криму, кілометрів за 12 від Феодосії, розташувалося дуже затишне поселення Коктебель (у перекладі з татарської — «край голубих вершин»). Головною його пам'яткою є гірське пасмо Карадаг (тат. «Чорна гора»). Крим взагалі дуже багатий на екзотичні гори: Ай-Петрі, Аю-Даг, Чатир-Даг, Демерджі, але всі вони меркнуть порівняно з Карадагом, цими залишками згаслого вулкана, кратер якого сьогодні міститься на дні моря. Карадаг вражав і вражає всіх, які коли-небудь бачили його. Йому присвячено величезну кількість віршів і поем. Ці місця надихали О. Пушкіна (на полях рукопису «Євгенія Онегіна» він постійно малював Золоті ворота Карадагу — скелі, розташовані в морі), О. Гріна, М. Волошина, М. Цветаєву та ін. Особливо прекрасно виглядає Карадаг з боку моря, де відкриваються його численні бухти: Жаб'яча, Сердолікова, Голубина, Лєвова, Прикордонна, Пуццоланівська, Розбійницька. І якщо ви, пливучи на катері, уважно вдивитесь в неприступні обривисті скелі Карадагу, то побачите, як за ними проступає історія одного із найзагадковіших і найдавніших народів землі — кімерійців, що проживали тут десятки віків тому і залишили після себе зловісну пам'ять.

Одну із перших згадок про цей народ залишив давньогрецький поет Гомер:

*Ти океан кораблем упоперек пропливши, досягнеш
Низького берега, де дико росте
Персіфонін широкий
Ліс із ракит, що гублять свій плід,
Ще із чорних тополь,
На берег зійди, під яким не стихає
океан водоґрізний
Корабель залишивши, зійди ти в
Андову імлісту...
Тричі ти мертвих вшануй, всіх
разом закликавши їх...
Там кімерійців область печальна,
покрита вологим туманом
Й хмар пеленою, що вже ніколи
не явить
Оку людей Геліуса обличчя ясного,
чи землю
Він покидає, на небо зійшовши,
усіяне зорями,
Чи з неба рясного зірками він схо-
дить, до землі повернувшись,*

**Ніч безпросвітна там споконвіку
огортає живущих.**

Сьогодні багато дослідників твердять, що вхід до царства мертвих, про який згадує Гомер, греки локалізували на Карадазі, у місці, яке сьогодні називається Ревучий грот. І справді, це місце вражає своєю похмурістю і таємничістю, а хвилі створюють там неймовірний зловісний рев. Не дивно, що стародавні вважали це місце входом до царства мертвих.

Відомий давньогрецький географ Страбон теж твердить, що «кімерійці проживали в північних і похмурих областях біля Боспору». В давнину кімерійців називали також народом гамер, гамміра. Так ще раз дістало підтвердження велике генеалогічне дерево народів, дане в 10-му розділі Книги Буття.

Істинність та історичність Святого Писання підтверджує академік Б. Піотровський: «Далекі походи кочових племен, серед яких були кімерійці і скіфи, знайшли відображення в Біблії, у розповідях про вторгнення іноземних народів. У біблійному генеалогічному списку, де імена народностей отримали форму власних

ГОРТАЮЧИ СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

імен, Гомер (кімерійці, гамміра клинописних текстів) вважається сином Яфета і батьком трьох синів».

Спочатку історично зафіксовано територію проживання кімерійців були Крим і Прикубання. У VIII ст. до н. е. вони покидають обжиті місця під натиском скіфів, які витіснили кімерійців з Європи і переслідували їх до Азії. Страбон також пише, що «в колишні часи Кімерік був містом на півострові і зачиняв перешийок (Керченську протоку) ровом і насипом. Колишні кімерійці володіли могутністю на Боспорі, тому він і отримав назву Кімерійського Боспору. Кімерійці — це плем'я, яке тривожило своїми набігами жителів внутрішньої частини країни на правому боці Понту в притул до Іонії. Однак скіфи витіснили їх з цієї області».

Про вторгнення скіфів на територію Кімерії збереглися цікаві відомості, які передав Геродот: «З наближенням скіфів кімерійці почали радитись, що їм робити перед навалюю численного ворожого війська. І ось на нараді думки розділилися. Народ був за відступ, царі ж бажали захищати рідну землю від загарбників. Кімерійці почали між собою боротьбу. Усіх, хто загинув у братовбивчій війні, поховали біля ріки Тираса (могили царів там можна побачити ще й нині). Після цього кімерійці покинули свою землю, а скіфи, що прийшли, заволоділи безлюдною країною».

Кімерійці відійшли вздовж Кавказького узбережжя Чорного моря і опинилися в західному Закавказзі і в східній частині Малої Азії.

Таким чином у VIII столітті до н. е. на північний захід від царства Урарту і неподалік від володінь Ассирійської імперії з'являється нова могутня держава Гаміра. Військо кімерійців складалося лише з кінноти і було дуже мобільним, володіючи кінно-стрілецькою тактикою, яка була невідома народам стародавнього Сходу.

Про могутність кімерійського війська образно говориться в Біблії: «І підійме прапора народу здалека, і засвище йому з кінця краю, і прийде він хутко та легко, — немає між ними утомленого та такого, який би спіткнувся! Не дрімає ніхто і не спить, а пояс із стегон його не здіймається та не зривається шнур при взутті його. Його стріли погострені, і всі луки його понатягнуті. Копита у коней його немов кремінь вважаються, а колеса його — немов вихор. Його рик — як левичі, і він заричить, немов ті левчуки, і він загарчить, і здобич ухопить, й її понесе, — і ніхто не врятує! І на нього ревітиме він того дня, як те море реве... І погляне на землю, а там густа темрява, і світло померкло у хмарах її...» (Іс. 5:26-30).

Облаштувавшись на новому місці, кімерійці беруться за активну зовнішню політику. Вони роблять набіги на Пафлагонію, Віфінію, Місію. Історик Степан Візантійський повідомляє, що кімерійці сто років володіли містом Антандром на міській березі Егейського моря і що це місто називалося тоді Кімерідою. Вони грабують Іонію, Еоліду, стаючи, таким чином, господарями східної частини Малої Азії. У 676-674 рр. до н. е. вони в союзі з Урарту знищують Фрігійське царство. Столицею останнього було місто Гордій, ім'я якого відоме завдяки вислову «Гордій в вузол». А царя Фрігії Мідасу примушують покінчити життя самогубством.

Через деякий час кімерійці нападають на Лідійське царство. Під час того походу і було захоплене місто Ефес, відоме в майбутньому як один із центрів християнства, де проповідував апостол Павло і до віруючих якого він написав одне зі своїх послань. Окрім воєн в Малій Азії, гаміри ведуть активні бойові дії з Урарту і Ассирією і завдають їм поразок.

Однак кімерійці часто служили найманцями правителям Ніневії. Саме в складі ассирійського, а потім і вавилонського

війська кімерійці брали участь в розгромі Ізраїльського і Юдейського царств. Повідомлення про кімерійські походи наводять також біблійні пророки. Через Єремію (Єр. 5:15-16) Бог промовляє: «Ось Я приведу іздалека народа на вас, о доме Ізраїлів, каже Господь — це сильний народ, стародавній це люд, люд, що мови його ти не знаєш і не зрозумієш, що він говоритиме. Його сагайдак, як відчинений гріб, усі хоробрі вони».

Війна Ассирії з кімерійцями виснажувала і без того ослаблену Ассирійську монархію. Однак в ті тяжкі часи на допомогу Ніневії приходять давні вороги кімерійців — скіфи, від яких вони втікали близько 150 років тому з Криму і Прикубання. Через деякий час кімерійців остаточно розбив цар Лідії Пліатт (кінець VII ст. до н. е.). Після цього вони сходять зі сторінок історії, залишивши по собі багато загадок і цілі ріки крові. І лише величний Карадаг береже живу пам'ять про колись грізний народ, численний, як мірський пісок, який, відступивши від єдиного Бога, вибрав своїм ідолом багатство, а з ним і смерть.

І якщо ви, шановний читачу, опинитесь біля підніжжя Карадагу, то не тільки милуйте його красою, але й згадайте історію великого народу, що колись тут проживав, а тепер залишив після себе лише порох, що покоїться в курганах. Піки Карадагу і його скелі закликають сьогодні нас, сучасних людей, не повторити помилок кімерійців. Карадаг став справжнім похмурих пам'ятником народу, який відступив від Бога.

Християнство та окультизм

Мільйони людей прагнуть заглянути в майбутнє, щоб дізнатися, коли вони помруть, що чекає їх попереду, коли і з ким вони одружаться, чи буде успішним бізнес, що стоїть за порогом смерті тощо. Ведені цими бажаннями, вони заглядають в гороскопи, вчаться ворожити, починають займатися спиритизмом, магією, намагаючись різними шляхами отримати якусь «відкриття» про те, що їх очікує.

Але чи такі вже невинні ці захоплення, якими видаються на перший погляд? Як на це дивиться Бог? Що говорить з цього приводу Писання? Чи личить християнину захоплюватися хіромантією, ворожінням та іншими проявами окультизму? Звідки взяли ці науки і що вони несуть за собою?

Автор твердо переконаний в богонатхненності всієї Біблії — канону (тобто мірила), який прийняла Церква в першому тисячолітті, визнаючи її найвищим авторитетом: «Усе Писання Богом натхненне і корисне до навчання, до докору, до направи, до виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, до всякого доброго діла готова» (2 Тим. 3:16-17). Духовні принципи, які встановив Бог і які описує в Біблія, незмінні і прийнятні для всіх часів і народів.

Що таке окультизм?

Один із словників дає наступне визначення окультизму: «Окультизм (від лат. occultus — таємний, затаєний) — загальна назва вчень, що визнають існування таємних сил в людині і космосі. У цілому окультизм суперечить науковому мисленню».

Окультизм має багато напрямів (ворожіння, магія, хіромантія, астрологія тощо), але всі вони об'єднані одною ідеєю — заглянути в майбутнє! Розглянемо деякі його види.

Хіромантія

Що таке хіромантія? Це ворожіння за лініями і горбиками долоні, що дозволяє, на думку adeptів окультизму, визначити характер людини, її минуле, нинішнє і навіть майбутнє. Безумовно, при цьому

заявляється про найчистіші мотиви: «Хіромантія належить до прикладних видів окультизму і покликана допомогти людині в повсякденному житті. Дізнатися, що приготувала тобі доля, варто хоч би для того, щоб спробувати уникнути нещастя, якщо вони тебе очікують». Як високі слова — «покликана допомогти людині»!

Розглянемо цю «допомогу» через призму Біблії: «Коли будеш входити до Краю, що дає тобі Господь, Бог твій, то не навчися чинити такого, як гидота цих народів. Нехай не знайдеться між тобою такий, хто переводить свого сина чи дочку свою через огонь, хто ворожить ворожбу, хто ворожить по хмарах, і хто ворожить по птахам, і хто чарівник, і хто чорнокнижник, і хто викликає духа померлого та духа віщого, і хто питає померлих. Бо гидота для Господа кожен, хто чинить таке, і через ті гидоти Господь, Бог твій, виганяє їх перед тобою» (5 М. 18:9-12). «А душа, що звертається до померлих духів та до чарівників, щоб блудити за ними, — то Я зверну Своє лице проти тієї душі і винищу того з-посеред народу його» (3 М. 20:6).

Ось ціна цієї «допомоги»! Диявол видає брехню за істину! «Він був душолюб споконвіку, і в правді не встояв, бо правди нема в нім. Як говорить неправду, то говорить за свого, — бо він неправдомовець і батько неправди» (Ів. 8:44). Людина наївно йде на поводу цієї брехні і в підсумку виявляється обманутою. Тому необхідно знати істину і не піддаватися на різні хитрощі сатани.

Люди, які практикують ворожіння різних видів, намагаються обманути насамперед самих себе. Життя людини — в руках Божих. І єдино правильний шлях — запитати в Господа про Його плани на твоє життя. «Мого зародка бачили очі Твої, і до книги Твоїєї записані всі мої члени та дні, що в них були вчинені, коли жодного з них не було» (Пс. 138:16). Бог не робить з цього таємниці: «Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, — говорить Господь, — думки спокою, а не зло, щоб дати вам будучність та надію. І ви кликатимете до Мене, і підете, і будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас» (Єр. 29:11-12). «Покликуй до Мене — і тобі відповім» (Іс. 65:24). «Покликуй до Мене — і тобі відповім, і тобі розповім про велике та незрозуміле, чого ти не знаєш!» (Єр. 33:3).

Ворожба

Ворожіння є ширшим спектром «пізнання людини, її минулого, нинішнього і майбутнього або ж того, що приготувала їй доля». На відміну від хіромантії, яка обмежена ворожінням по руці, ворожба може бути на чім завгодно. На бобах, на камінні, на кавовій гущі, на картах і на багатьох предметах. Але Господь дає конкретні вказівки: «Не будете їсти з кров'ю. Не будете ворожити і не будете чарувати!» (3 М. 19:26). Якщо ми порушуємо заповіді Господа — ми грішимо. Ворожба була гидотою в очах Божих і залишається нею і сьогодні. «Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!» (Євр. 13:8). «Бог не чоловік, щоб неправду казати, і Він не син людський, щоб Йому жалкувати. Чи ж Він був сказав — і не зробить, чи ж Він говорив — та й не виконає?» (4 М. 23:19).

Увесь окультизм замішаний на брехні та обмані. Диявол пропонує яскраві етикетки, наповнені отрутою. Виглядає це може приблизно так: «Коли ви втрачаєте контакт з Первинною Природою, ви також втрачаєте свій зв'язок із всесвітом і цим самим віддаляєте себе від джерела життя. В цій книзі я намагаюся відновити ваш зв'язок з безумовним джерелом життя, названим Дао», — пише у своїй книзі Є. Юдлав. Правда, гарно? Але це брехня! «Я — дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене» (Ів. 14:6).

Свідчення

Люди намагаються заглянути в невідоме, непізнанне, шукають свідчень. Це природне бажання, оскільки людина була створена для спілкування з Богом. Після гріхопадіння вона почала нагадувати сліпого песьика, який втратив зв'язок зі своїм Творцем і тепер намагається своїми силами змінити своє життя. Те свідчення, яке сьогодні пропонує людині окультизм, зовсім не є тим свідченням, яке пропонує Господь.

Біблія говорить: «Господній Закон досконалий, він зміцнює душу. Свідчення Господа певне, воно недосвідченого умудряє» (Пс. 19:8). Свідчення від Господа не йтиме врозріз з Його Словом. А ось «свідчення», яке пропонує спиритизм: «Духи — не що інше, як людські душі, і спілкуючись з ними, ми

спілкуємось з представниками людства. Великі, геніальні люди вийшли із світу духів і знову повернулися до нього, закінчивши свій земний шлях. Настанови духів — це настанови геніїв, що перебувають в дематеріалізованому стані».

Але істина така — нема ніяких перевтілень. «І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд» (Євр. 9:27). Спіритизм робить все для того, щоб затуманити розум людини, відігнати думку про суд, а отже, про відповідальність, яку вона несе за своє життя. «Тому кожен із нас сам за себе дасть відповідь Богові» (Рим. 14:12). Це сказав Бог і від цього нікуди не дінешся незалежно від того, віриш ти в це чи ні! «Так, Я сказав — те й спроваджу, що Я задумав був — теє зроблю!» (Іс. 46:11).

Чи є вихід?

«Не зважаючи ж на часи невідомості, Бог ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь каялися, бо Він визначив день, коли хоче судити поправді увесь світ через Мужа, що Його наперед Він поставив, і Він подав докази всім, із мертвих Його воскресивши» (Дії 17:30-31). Бог приготував для кожного велику долю! Але якщо ти практикував у своєму житті окультизм, тобі треба покаятися і ніколи більше не повертатися до цих гидот.

«І багато хто з тих, що займалися чарами, позносили книги свої та й перед усіма попалили. І злічили ціну їх, і вийшло на срібло п'ятдесят тисяч драхм» (Дії 19:19). Якщо тебе цікавить твоя доля, іди до Ісуса, який може відкрити тобі те, що приготував для тебе. «Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його». А нам Бог відкрив це своїм Духом, — усе бо досліджує Дух, навіть Божі глибини» (1 Кор. 2:9-10).

Твоє життя — в руках Божих!

Унікальність Біблії

Перед нами Книга, яку писали понад 1600 років, писали більш ніж 40 авторів зі всіх суспільних верств, включаючи царів, селян, філософів, рибаків, поетів, державних діячів і вчених. Серед них Мойсей — політичний діяч, що здобув блискучу освіту в Єгипті; рибалка Петро; пастух Амос; воєначальник Ісус Навин; виночерпій Неемія; прем'єр-міністр Даниїл; лікар Лука; цар Соломон; збирач податків Матвій; рабин Павло.

Біблію писали трьома мовами (на івриті, арамейською і грецькою) у найрізноманітніших місцях; Мойсей — в пустелі, Єремія і Павло — у в'язниці, Даниїл — на схилі пагорба і в палаці, Лука — під час подорожі, Іван — на острові Патмос, інші автори — під час воєнних дій.

Тематика Біблії включає сотні тем, які часто викликають суперечки і незгоди. Авторі Біблії трактують їх, дотримуючись гармонії і єдності, від Буття до Об'явлення. Усі вони розповідають одну і ту ж історію: про Божий викуп людини.

Гайслер і Ніке формулюють це наступним чином: «Втрачений рай» Буття стає «Поверненням раєм» Об'явлення. Якщо в Книзі Буття ворота до дерева життя зачиняються, то в Об'явленні вони навіки відкриваються».

Унікальна популярність Біблії

Біблія досягла більшої кількості читачів і перекладена на більшу кількість мов, ніж будь-яка інша книга. Більше того, першою надрукованою книгою в історії людства

була саме Біблія: її латинський варіант, так звану Вульгату, виготовив Гутенберг на своєму друкарському верстаті.

Біблія була однією з перших великих книг, перекладених іноземною мовою (Септуагінта, грецький переклад давньоєврейського тексту Старого Заповіту, появився приблизно в 250 році до Р. Х.).

За кількістю перекладів і переказів у Біблії немає суперників серед книг світу. Британська енциклопедія пише, що «до 1966 року повний текст Біблії був опублікований... на 240 мовах і діалектах. Окремі книги Біблії — ще на 739 мовах, що в сумі становить 979 мов». А сьогодні їх значно більше.

Біблія пережила віки

Біблія була написана на нетривкому матеріалі. Протягом віків до винаходу друкарського верстата її доводилося багато разів переписувати. Але це не погіршувало її стиль, не нашкодило точності і не знищило. Порівняно з пам'ятками античної літератури, до нас дійшло більше рукописних копій Біблії, ніж будь-яких 10 творів класичної літератури, разом взятих.

В єврейському суспільстві існували цілі класи людей, єдиним завданням яких був ретельний контроль за збереженням і розмноженням Писання — клас писарів, законників, масаретів. Хто і коли перераховував букви і склади у творах Платона, Арістотеля, Цицерона чи Сенеки?

Біблія пройшла через жорстокі переслідування

Вороги Біблії переслідували її як ніяку іншу книгу. Її спалювали, забороняли, оголошували поза законом від епохи римських імператорів і до сьогодні.

Вольтер, знаменитий французький атеїст, що помер в 1778 році, говорив, що через сто років після нього християнство буде зметено з лиця землі і відійде в історію. Що ж трапилося насправді? В історію відійшов Вольтер, а популярність Біблії зростає в усьому світі, і Святе Писання приносить благословення всюди, куди воно потрапляє. Хтось правильно підмислює, що «скоріше можна зупинити плечем палаюче колесо сонця на його вогняному шляху, ніж припинити ходу Біблії».

Щодо самовпевненого «пророцтва» Вольтера про зникнення християнства і Біблії через сто років, то всього через 50 років після смерті Вольтера Женевське біблійне товариство приступило до друкування Біблії на його власному друкарському верстаті в його ж домі. Яка насмішка історії!

У 303 році від Р. Х. імператор Діоклетіан видав указ, який повинен був призвести до знищення Біблії. Повсюди поширювався лист імператора, в якому наказувалося руйнувати церкви і спалювати Біблії, людям іменитим він загрожував втратою всіх громадянських прав за сповідування християнства, а за таємні молитви у власних домах імператор погрожував тюремю.

І знову насмішка історії — всього через 25 років імператор Костянтин, наслідник Діоклетіана, видає указ про виготовлення 50 примірників Біблії за державний рахунок. Про це розповідає римський історик Євсевій.

Біблія пережила найрізноманітнішу критику

Якби Біблія не була Словом Божим, вона давно перестала б існувати. Імператори і папи, королі і священники, князі і правителі не раз намагалися зруйнувати її, але вони вмирають, а Книга продовжує жити.

Час доводить неспроможність критиків Біблії. Скажімо, вони заявляли, що Мойсей не міг бути автором П'ятикнижжя, бо в часи Мойсея ще не існувало писемності. Вони замовкли, коли була відкрита так

звана «чорна стела». Клинопис на цій кам'яній плиті містив детальний виклад законів Хаммурапі. І нанесений він був не після, а за три століття (або й ще раніше) до часів Мойсея. Писемність, таким чином, виникла задовго до Мойсея, якого вважали примітивною людиною, що не знала азбуки.

Ще критики заявляли, що племені хеттів у часи Авраама не існувало. І знову помилка. Археологи знайшли сотні свідчень, які охоплюють понад 1200 років хеттської цивілізації.

Дослідник Біблії Роберт Дік Вілсон, який вивчив понад 45 мов і діалектів, сказав: «Результатом 45 років вивчення Біблії було постійне зміцнення віри в те, що Старий Заповіт є точною розповіддю про історію Ізраїльського народу».

Здатність Біблії протистояти критиці унікальна. У всій світовій літературі немає іншої такої книги. Той, хто шукає істину, не може пройти повз книгу з такими характеристиками.

Унікальність біблійного вчення

В античному світі було чимало способів передбачення майбутнього. І однак у всьому діапазоні грецької і латинської літератури ми не знайдемо жодного конкретного передбачення великих історичних подій, які повинні відбутися у віддаленому майбутньому, жодного пророцтва про Спасителя, який повинен народитися серед людей. Магометанство не може вказати ні на одне пророцтво про прихід Магомета, яке було б зроблене за сотні років до його народження. І жоден засновник якого б то не було культу не має у своєму розпорядженні жодного стародавнього тексту, який конкретно передбачав його появу.

Герої Біблії

Хтось сказав: «Біблія — це не така книга, яку людина хотіла б написати, якби могла, і змогла, якби захотіла». Біблія не приховує гріхів своїх героїв. Почитайте

сучасні біографії, і ви побачите, як вони намагаються затушувати, не помітити чи проігнорувати темні сторони життя людей. Більшість, скажемо, геніальних письменників змальовуються святими. Біблія чинить не так. Вона просто розповідає нам про те, як все відбувалося насправді:

Осуд гріхів Ізраїлю (5 М. 9:24).

Гріхи патріархів (1 М. 12:11-13; 49:5-7).

Свангелісти пишуть про свої гріхи і про гріхи апостолів (Мт. 8:10-26; 26:31-56; Мр. 6:52, 8:18; Лк. 8:24-25, 9:40-45; Ів. 10:6; 16:32), про безладдя в церквах (1 Кор. 1:11; 2 Кор. 2:4 і т. д.).

Дехто запитує, навіщо в Біблії розповідається про Давида і Вірсавію? Що робити — Біблія має звичку розповідати про все чисту правду.

Біблія — книга про Спасителя

Історик Філіп Шафф у книзі «Особистість Христа» яскраво описує унікальність Біблії як книги про Спасителя: «Цей Ісус із Назарета, без грошей і без зброї завоював більше мільйонів, ніж Олександр Македонський, Цезар, Магомет і Наполеон; без науки і вчення Він вилив більше світла на людські і божественні предмети, ніж всі філософи і вчені, разом узяті; без схоластичного красномовства Він проголошував такі слова Життя, як ніхто до Нього і після, і дівість вони мали таку, якої не досягав жоден оратор чи поет; не написавши жодного рядка, Він привів у рух більше пер і надихнув на більшу кількість проповідей, промов, суперечок, вчених праць, творів мистецтва і похвальних пісень, ніж ціла армія великих мужів стародавнього світу і сучасності».

Свідченням впливу, який Він мав на історію, і, очевидно, незбагненої загадки Його буття стало те, що нічого іншого життя на цій планеті не породило такого величезного обсягу творів серед стількох народів, на стількох мовах. І потік цих творів не міліє, а навпаки, набирає силу.

(За книгою Джоша МАКДАУЕЛЛА «Незаперечні свідчення»).

Скільки коштує відвідати дім молитви

Якось я запросив знайомого відвідати зібрання в домі молитви християн віри євангельської, на що він відповів: «А скільки треба буде заплатити вашому пастору?». Я намагався відповісти на це запитання, але знайомий просто не захотів мене слухати! Тоді, прийшовши додому, я написав йому листа, в якому дав ґрунтовну відповідь на його запитання.

А оскільки питання про доходи церков і різних релігійних організацій хвилює багатьох атеїстів, пропоную вашій увазі листа, якого колись послав своєму знайомому.

Добридень, шановний П. Вчора, коли я запросив тебе відвідати наше зібрання, ти запитав у мене: «Скільки грошей треба принести пастору?». Моєї відповіді ти слухати не захотів, тож відповідаю на твоє запитання листом. Ти можеш піти на зібрання християн віри євангельської, послухати проповідь, і ніхто за це грошей з тебе брати не буде. І якщо ти зрозумієш, про що там говориться, у твоє життя прийде Бог, причому задармо. Я знаю десятки людей, які ніяк не могли кинути курити і лише після того, як вони увірували і покаялись, вони звільнилися від цієї згубної звички.

І з цієї миті ти можеш починати рахувати, скільки грошей Бог тобі дасть. Усе, що зекономиш, відмовившись від куріння, — твоє. До того ж курці частіше хворіють, ніж ті, що не курять, а лікування коштує дорого. Тож якщо ти увіруєш в Євангеліє і покаєшся, менше будеш витратити на лікарів. А лікарі беруть багато, хоч зробити можуть дуже мало: скажімо, навіть у США лише 14 відсотків хворих на рак легень живуть довше п'яти років після встановлення цього страшного діагнозу. А рак легень безпосередньо пов'язаний з курінням: дев'ять із десяти хворих — курці.

Я вже не кажу про те, що рак багатьох інших органів також асоціюється з курінням. Ні для кого не секрет,

що куріння віднімає не тільки фінанси, а й роки життя. А люди часом готові віддати все за кілька додаткових місяців життя. Та й ти, я знаю, витрачаєш час і кошти на різні модні дієти, щоб залишатися здоровим. Чи не парадокс: витрачаєш зусилля, щоб зберегти здоров'я, і продовжуєш курити, розуміючи, що від куріння набагато більше шкоди, ніж від усіх твоїх дієт — користі?

Скажеш, звичка, нічого не можу вдіяти... Біблія називає такий стан рабством гріха, а головне — пропонує реальне звільнення від цього рабства. Тільки Бог може звільнити тебе від всього того, проти чого твоя воля безсила. Я особисто знаю багатьох, про яких казали: горбатого могила виправить. Але настала мить в їх житті, коли вони увірували в Христа і покалялись, і відтоді їх життя змінилося. Паскудство, яке раніше приносило їм задоволення, тепер викликає в них відразу.

Як могла відбутися така радикальна переміна в житті? Чи можуть психологи або медицина зробити таке чудо? Ні, не можуть. Але Бог — не просто теорія, Він реальний, і Його реальність може збагнути кожен при покаянні.

Окрім того, якщо ти почнеш жити по-євангельськи, тобі не доведеться витрачати гроші на спиртне; євангельські християни зустрічають гостей без горілки, і це також економія. Можливо, особисто для тебе така економія буде незначною, але багато інших зекономили б на цьому суттєво.

І ще раз повторюю: для євангельських християн відмова від алкоголю — зовсім не аскетизм. Це нормальний і природний спосіб життя, нового життя у Христі, в якому Бог не абстракція, а реальність.

Тому не переживай за свої фінанси і сміливо приходь до нас на зібрання. І якщо в тебе вистачить мудрості покаятися, ти станеш новою людиною, з новими поняттями і цінностями. І тоді, якщо захочеш, зможеш щось пожертвувати на дім молитви із грошей, які зекономиш, відмовившись від тютюну і алкоголю. І все одно тобі залишиться більше. Я вже не кажу про те, що ти будеш здоровішим і житимеш довше. Тож добре подумай і прийми правильне рішення!

З повагою,

Л. К.

Чи повинна дружина коритися

Це дуже важливий момент, що стосується шлюбу, та й повсякденного життя також. Бог затвердив акт покори в Едемському саду. На самому початку, коли ще не було гріха, людина не мала іншого авторитету, окрім Бога. Коли Адам і Єва не покорилися волі Божій, гріх увійшов у світ. І Господь встановив владу, яка примушує підкорятися законам природи. Це служило певним захистом, якого ми так потребуємо. Але передусім ми повинні коритися Господу — це єдина можливість служити Йому (Як. 1:21; 4:7). У Першому посланні апостола Павла до коринтян читаємо, що чоловік повинен коритися Христу, як Христос корився Богові (1 Кор. 11:2-3). Далі текст говорить, що дружина повинна наслідувати приклад свого чоловіка і коритися йому. Інші вірші про Христову покору Богові записані в Євангеліях від Матвія 26:39 і Івана 5:30.

Покора — це природна відповідь на любляче лідерство. Якщо чоловік любить свою дружину так, як Христос полюбив свою Церкву (Еф. 5:25-33), то покора — це природна відповідь дружини своєму чоловікові.

Слово, перекладене грецькою мовою як «попора» (hypotasso), походить від дієслова. А значить, покора Богові, лідерам у церкві або чоловікові — це не поспішно прийняте рішення. Це повторювана позиція нашого розуму, яка з часом стає моделлю подальшої поведінки.

Покора, про яку йдеться в п'ятому розділі Послання до ефесян, — це не однобока підлеглість і залежність віруючої людини від егоїстично-домінуючої особистості. Біблійна концепція упокорення — це двоє сповнених Духом віруючих людей, які взаємно поступаються і зважають на думки одне одного і Господа. Покора — це двостороння дорога, позиція поваги і принцип досконалості.

Коли чоловік любить дружину, як Христос — Церкву, коритися легко. Послання до ефесян 5:24 говорить: «І як кориться Церква Христові, так і дружини своїм чоловікам у всьому». Цей вірш стверджує, що дружина повинна коритися своєму чоловікові у всьому, що правильно і законно.

Жінка була створена з ребра Адама. Не з його голови, щоб панувати над ним і зневажати його, не з його ноги, щоб бути його слугою, а з ребра, щоб бути рівною з ним, бути захищеною під його рукою і поруч з його серцем, щоб бути коханою. Слово «попора» в Посланні до ефесян 5:21 — це те саме слово, що вжито і в 5:22. Віруючі повинні коритися один одному на знак покори перед Христом. Вірші 18-21 — це результат наповнення Святим Духом (5:18). Сповнені Духом віруючі повинні бути шанобливими (5:19), вдячними (5:20) і покірними (5:21). Далі апостол Павло продовжує розвивати свої думки щодо життя в Дусі і пристосовує їх щодо чоловіка і дружини у віршах 22-23.

Чому Бог допускає війни?

«Тому зробив ти нерозумно, бо відтепер будуть у тебе війни!» (2 Хр. 16:9).

Чому Бог допускає звірства? Чому Бог не робить так, щоб не було війни? Ці запитання буквально висіли в повітрі під час двох світових війн. Тепер, коли у світі знову згущуються зловісні хмари, запитання на вірець: чому Бог допускає війни, що день прийдешній нам готує і чим все це закінчиться стають головною проблемою нашого часу. Усе інше відходить на задній план.

Досвід минулого показав, що кожного разу, коли провідні держави, а з ними і малі нації ділилися на два ворожі табори, війна була неминуча. Події, що відбуваються на світовій арені нині, підводять нас до таких самих логічних висновків. Усім зрозуміло, що ніякі зустрічі правителів світових доль з їх договорами, угодами і пактами про «світове співіснування» і «загальне роззброєння» ні до чого не приводять. Вони здатні тільки тимчасово затримати, відсунути, відтягнути війну, але жодним чином не відвернути її.

Ні для кого не секрет, що всі ці переговори спрямовані на припинення пильності противника. І, як не дивно, «приспання», так чи інакше, настане і брехня тріумфуватиме. Брехня буде легко прийнята за істину. «Бо любові правди вони не прийняли, щоб їм спастися. І за це Бог пошле їм дію обмани, щоб у неправду повірили» (2 Сол. 2:10-11). Тому війна вибухне не тоді, коли говорять про її ймовірність, а тоді, коли найменше будуть її очікувати, тобто коли настане уявне заспокоєння народів. «Бо коли говоритимуть: «Мир і безпечність», тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить в утробі, — і вони не втечуть!» (1 Сол. 5:3). Чому «несподівано»? Тому, кажуть стратеги, що нападаюча сторона хоче розправитися з противником одним ударом.

В усьому світі нестримно ведеться гонка озброєнь. Те, що було новинкою два-три роки тому, тепер вже застаріло... Найкращі уми світу, натхненні самим сатаною, не покладаючи рук вдень і вночі працюють над винаходами все нових і нових засобів і зброї знищення. Досить зробити кілька «дивовижних» відкриттів — і застарілими виявляться атомні підводні човни, атомні криголами, «промені смерті», «міжпланетні острови» і самонавідні ракети; видуть у відставку стратеги і воєначальники, погляди яких застаріли; непотрібними стануть дипломатичні зустрічі і переговори.

Історії відомі різні причини війн: ображена честь нації, гонитва монарха за славою, територіальні претензії, перерозподіл світових економічних ринків, монополії сировини і т. ін. Причиною неминучого конфлікту сучасності стане щось серйозніше. На міжнародну арену вийшли дві державні й економічні ідеології, що взаємно виключають одна одну, безкомпромісні, як вода і вогонь. За такого стану справ трагічна розв'язка світової драми неминуча.

Були часи, коли люди, дізнавшись про ту чи іншу міжнародну суперечку, потерпали: невже знову буде війна? Тепер, коли людство майже втратило будь-який контроль над війною, коли війна може вибухнути, як грим серед ясного неба, і завдати жителям планети небувалих і непередбачених бід і навіть спопелити землю, люди задаються іншим запитанням: чому Бог допускає війни?

Для більшої частини питань годі розв'язати. Ті, що запитують про це, ніби наперед впевнені, що серйозної відповіді не отримають. Вони задають це запитання як «беззаперечний доказ» того, що Бога нема і що жодна надприродна сила не втручається в наші земні справи.

Якщо все, що відбувається на землі, не контролює Бог, то який тоді сенс вірити в існування Бога? Логічний висновок таких людей надзвичайно примітивний: якщо Бог існував би, то Він, звичайно, не допустив би війни, а оскільки криваві війни ведуться, значить, Бога немає...

Так розмірковуючи, люди готові навіть дещо відступити. Вони

заявляють: допустімо, що є Творець всесвіту, Вищий Розум, надприродна сила, безтілесний Дух... Але тоді треба визнати, що цей Бог — не «Бог любові», як Його представляють в Його Євангелії.

Важко і майже неможливо переконати людей, які так міркують. Як пояснити їм обман, під владою якого вони опинилися? Як витлумачити їм характер і дії Бога, існування Якого вони безглуздо заперечують? Як пояснити поєднання кольорів сліпому від народження або передати глухому дивні акорди музики? Якби можна було пізнавати таємниці духовного життя тілесним розумом, то Христос, звичайно, не сказав би нам: «Коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства... Коли Я говорив вам про земне, та не вірите ви, то як же повірите ви, коли Я говоритиму про небесне?» (Ів. 3:3, 12).

Чи можна з цього зробити висновок, що питання, закриті для духовних сліпців, залишаються такими ж і для людей духовно прозрілих? Безперечно, ні!

Чому Бог допускає війни?

Відповідь 1.

Той, хто знайомий з Біблією, ніколи не збентежиться наявністю у світі зла, яке проявляється в кривавих війнах, у стихійних лихах, у світових потрясіннях. Ті, хто читає Біблію, знають, що все це в плані Божому передбачено і «належить всьому цьому статися»...

На сторінках Біблії Бог відкриває людям віруючим не тільки минуле, а й майбутнє людства і говорить про це із вражаючою чіткістю і точністю. Від Адама до «білого престолу» і від Едема до Нового Єрусалима, усе, що вже відбулося і те, що ще має статися, Бог передбачив до деталей. Ось чому апостол Павло закінчує своє Послання до солунян такими словами: «А про часи та про пори, брати, не потрібно писати до вас, бо самі ви докладно те знаєте...» Те ж пише і апостол Петро: «І ми маємо слово пророче певніше. І ви добре робите, що на нього вважаєте як на світільника, що світить у темному місці, аж поки зачне розвиднятися, і світова зірниця засяє у ваших серцях» (1 Сол. 5:1 і 2 Петр. 1:19).

Мав рацію той, хто сказав: «Якщо хочеш проникнути в майбутнє, не запитуй ворожитів і не розкладай карти, а розгорни Біблію, і ти будеш вражений тим божественним світлом, яке проливає вона на кожний історичний етап роду людського».

Якщо Біблія містить у собі всі достовірні дані з усіх питань минулого, теперішнього і майбутнього людства, то де, як не в Біблії, шукати нам відповідь на питання про причини війн?

Читаючи Біблію, ми дізнаємося, що поруч із світом видимим існує світ, невидимий для наших тілесних очей, але світ реальний і дієвий. Біблія розкриває таємницю світового зла, розповідає про походження сатани і його кінцеву долю. Біблія відводить чимало місця ворогові душ людських. В одному тільки Новому Заповіті ми 35 разів зустрічаємо слово «сатана» (назва єврейська) і 35 разів слово «диявол» (грецька). Цей розлучник людини з Богом і людини з людиною колись був високопоставленим ангелом — «печатя досконалости, повен мудрості і корона краси... Ти ходив посеред огнистого каміння... Був бездоганний у своїх дорогах... Аж поки не знайшлася на тобі несправедливість... Тому Я зневажив тебе, щоб не був ти на Божій горі...» (Єз. 28:12, 14-16).

«Як спав ти з небес, о сину зірниць досвітньої... Ти ж сказав був у серці своєму: «Зійду я на небо, повище зір Божих поставлю престол свого... Підіймуся понад гори хмар, уподібнюсь Всевишньому! Та скинений ти до шеолу, до найглибшого гробу!» (Іс. 14:12-15).

Чи не він, цей змій стародавній, який спокусив Адама і Єву в раю, прирік людство на тисячолітні страждання? Так, це він! Чи не він покрив тіло Йова проказою? Так, він! Це він, сатана, опо-

рочив Йова перед Богом, позбавив Йова маєтку, дітей, дружини і друзів. Це той, «хто братів наших скаржив, хто перед нашим Богом оскаржував їх день і ніч!» (Об. 12:10).

Чи не він вивів Христа «на гору високу... показав Йому всі царства на світі... і сказав Йому: «Я дам Тобі всю оцю владу та їхню славу, бо мені це передане, і я даю, кому хочу, її. Тож коли Ти поклонишся передо мною, то все буде Твоє!» (Лк. 4:5-7). Це той самий «бог віку цього», «спокусник», «звір і лжепророк», «лев рикаючий», «брехун і батько брехні», «спокусник всесвіту», «князь світу цього», який безжально мордує людство протягом віків.

Це він відвернув від Бога людей і нацьковує їх один на одного. Це він сіє кукіль, породжує розбрат, зводить тих, що ремствують в Церкві, «краде посяєне слово», перешкоджає покаянню грішників, насаджує облудну релігійність, одягає вовків в овечі шкури, робить гріх привабливим і доступним, посилає в серця людей брехливий світ, спотворює Писання і заливає землю слізьми і кров'ю.

В особі наших прабатьків Адама і Єви та їх нащадків сатана знайшов собі вірних союзників. Полонивши людство під свою волю, сатана готується тепер до втілення антихриста.

Чому Бог допускає війни?

Відповідь 2.

Людина, одержавши від Бога вільну волю і право вибору, вибрала шлях співпраці з сатаною і ворожнечі з Богом. Люди не усвідомлюють, ворогуючи один з одним, що цим самим вони ворогують з Богом, Який звелів: «Живіть у мирі з усіма людьми».

Ворожнеча проти Бога приводить людей до взаємної ворожнечі і воєн. «Для безбожних спокою немає, говорить Господь!» (Іс. 57:21). «Хто плете своїм ближнім про мир, — але зло в їхніх серцях!» (Пс. 28:3). «Дороги спокою не знають» (Іс. 59:8). «Будуть шукати спокою — та не буде його...» (Єз. 7:25). Як це характерно для нашої епохи! Хто хоче воювати? Кожний готовий вести переговори про мир і підписати «непорушний мир», але тільки на тих умовах, які він особисто пропонує... Вовча делегація прийшла до овечого стада зі словами: «Ми, вовки, давно вже намагаємось налагодити з вами дружбу, але винні в усьому ваші вівчарки. Як тільки ми наближаємось до вас, вони зчиняють такий гавкіт, що нам нічого не залишається робити, як спасати свої вовчі шкури. Відженіть сторожових псів, і ми готові підписати з вами будь-який договір про «непорушний мир».

Часто люди шукають примирення з Богом, але тільки на своїх, людських умовах. У душі людини є потяг до миру і спрага внутрішнього душевного спокою, але за цими духовними дарами людина повинна прийти до Христа, а вона не вірує в Христа. «Прийдіть до Мене, усі стомлені та обтяжені, — і Я вас заспокою!» — говорить Христос, а людина відмовляється прийти, намагаючись знайти спокій «іншим способом». Але, на жаль, усі людські спроби і зусилля знайти спокій без Христа ні до чого не призвели.

Один з істориків підррахував, що за останні 4000 років своєї історії людство мало лише 268 років мирного життя, а весь інший час постійно тривали війни, якщо не в одному, то в іншому регіоні земної кулі. Історик міг помилитися у своїх математичних викладах, але навряд чи помилились ми, якщо скажемо, що відтоді, як сатана був скинутий з Божої гори, а людина була вигнана з раю, війна між Богом і Його противниками ні на мить не припинялася. У Божій війні виключена можливість будь-якого компромісу чи перемир'я. Війна світла з темрявою, істини з брехнею, Христа з Веліяром буде тривати доти, поки диявол не буде «укинений в озеро огняне та сірчане», де і буде мучений «день і ніч на вічні віки» (Об. 20).

Далі буде.

Міфи про БОГА: добрий дід Мороз

«Що ж, Господи, я збираюся дати Тобі шанс довести, що Ти існуєш». Борис схилив коліна біля свого ліжка. Йому було сім років, і він відчайдушно хотів повірити в Бога. Тому він схилив свою непокірну руду голову над складеними руками і продовжив: «Боже, я справді хочу повірити в Тебе. Ось якщо, прокинувшись вранці, я знайду мільйон доларів під подушкою, то повірю, що Ти справді існуєш. І ніколи більше не буду сумніватися в цьому». Хлопчик так і не дочекався того мільйона доларів.

Можливо, так сталося тому, що гроші для нього дорожчі, ніж Бог. А можливо, тому, що того ранку мільйон доларів (який він, звичайно ж, хотів одержати дрібними купюрами) просто не вмістився б під його ліжком, адже під ним і так вже лежала велика купа речей: гра «Монополія», гора солдатиків, магнітофон, брудний одяг і запорошені плюшеві

зайчики з ведмедиками.

Але, найімовірніше, під його ліжком вранці не виявилось грошей тому, що його уявлення про Бога було неправильним. Для Бориса Бог був наче автоматом, який продає напої: промовивши молитву, натискаєш на кнопку, на якій зображено те, що тобі треба, і твоє бажання виконано. Образ Бога злився для нього з образом Діда

Мороза, який сидить десь у засніженій долині і тільки й чекає нагоди, щоб виконати його бажання. Якщо, звичайно, він буде молитися достатньо наполегливо і вірити досить сильно. Як тільки він виконає ці умови, Бог одразу скине семирічному хлопчику з небес все, що душі загодно.

Такі думки цілком зрозумілі і доречні для дитини. Але, на жаль, багато

людей, ставши дорослими, продовжують уявляти Бога своєрідним божественним автоматом, який продає бажані товари. У своєму розумінні Бога вони ніколи не виходять за межі міфа про Діда Мороза.

Бог охоче відповідає на молитви. Він говорить: «Покликуй до Мене — і тобі відповім...» (Єр. 33:3). Він навіть обіцяє: «Поки покличуть, то Я відповім, вони будуть іще

говорити, а Я вже почую!» (Іс. 65:24).

Але молитва — це не монетка, яку треба кинути в автомат, щоб одержати те, що побажаш, а віра — не кнопка, на яку треба при цьому натиснути. Бог не підкоряється нашим забаганкам і примхам. Як би сумлінно семирічний Борис не молився про мільйон доларів, як би відчайдушно він не вірив у це, все одно не знайшов би грошей під ліжком

наступного ранку. І не тому, що Бог не любить його, не тому, що Бог не відповідає на молитву. І навіть не тому, що під ліжком не знайшлося місця для грошей. Мільйон так і не появився, тому що насправді Борис не молився, а загадував бажання.

Всупереч міфів про Діда Мороза, Бог — це не якийсь небесний автомат, що роздає подарунки і милостині. Він вищий за всі наші дрібні бажання. Це всемогутній Бог, втілення Любові. Він прагне, щоб Його діти відповідали на любов, якою Він на них впливає. Щоб ми любили Його, а не речі; щоб прагнули до Нього, а не до того, щоб Він відповів на наші споживацькі молитви. Він хоче щоб ми були послухні Йому не тому, що Він може дати нам мільйон доларів, а тому, що ми любимо Його і хочемо бути Йому до вподоби.

Як не дивно, як тільки ми перестанемо уявляти Бога як автомат, що продає всяку всячину, або ж як доброго Діда Мороза, то, як і обіцяє Слово Його, «чого тільки попросимо, одержимо від Нього, бо виконуємо Його заповіді та чинимо любе для Нього» (1 Ів. 3:22).

Українське біблійне товариство презентує новий добродійний проект

На Дні Біблії у Харкові 8 листопада Українське біблійне товариство (УБТ) оголосило про початок добродійного проекту «Слово Боже в будинки людей похилого віку». У рамках цього проекту запланований випуск спеціального видання Біблії і його поширення силами місцевих церков. На харківському Дні Біблії на цей проект зібрали майже дві тисячі гривень.

Того ж дня УБТ надало звіт про проведену за рік роботу, зокрема йшлося про проект «Слово Боже для слабозрячих і незрячих дітей». Спеціалізованим школам-інтернатам для незрячих дітей по всій Україні подарували дві тисячі біблійних історій, написаних шрифтом Брайля, і дев'ять тисяч — великим шрифтом.

День Біблії святкується у Харкові за ініціативою УБТ вже шостий раз за підтримки адміністрацій Харківської області, міста і Ленінського району, а також Південної залізниці, яка безплатно надає зал на 1400 місць у центрі міста. Вже вгяте проходить тут міжконфесійний фестиваль духовного співу «Ковчег».

У його програмі — виступи представників влади, свя-

щенослужителів, церковних і світських творчих колективів і солістів, представників груп ризику (наркоманів, ВІЛ-інфікованих, ув'язнених), а також тих, хто почав нове життя.

Це свято об'єднує всі гілки християнства в Україні. Торік у святкуванні Дня Біблії взяли участь дві тисячі церков по всій країні.

Довідка: Українське біблійне товариство засноване 1991 року. Нині до його складу входить 16 християнських конфесій.

За цей час було поширено понад сім мільйонів примірників Біблії українською і російською мовами. 2003 року УБТ стало ініціатором проведення всеукраїнського Дня Біблії. Перший День Біблії був приурочений століттю з часу першого повного перекладу Біблії українською мовою, який зробив письменник Пантелеймон Куліш.

Співробітники УБТ прагнуть, щоб уряд надав Дню Біблії статус національного свята.

РІСУ.

Татуювання і пірсинг: гріх чи просто мода?

«І не зробіте на тілі своїм нарізу за душу померлого, і не зробіте на собі наколеного напису. Я — Господь!» (3 М. 19:28).

привернути до себе увагу.

Ще один важливий принцип для розв'язання питань, про які Біблія не говорить конкретно, наступний: якщо існує найменший сумнів у тому, що наші дії до вподоби Богові, краще взагалі утриматись від них. «Що не від віри, то гріх» (Рим. 14:23). Ми не повинні забувати, що наші тіла, як і душі, належать Богові. Ось фун-

Той факт, що заборона татуювання існувала, варті нашої уваги. Для перевірки того, схвалює Бог татуювання і пірсинг чи ні, досить щиро, з чистою совістю просити Бога благословити і використати наші дії для Своїх власних цілей. «Тож коли ви їсте, чи коли ви п'єте, або коли інше що робите, — усе на Божу славу робіть!» (1 Кор. 10:31). Немає жодної підстави вірити, що ці речі до вподоби Богові.

Біблія закликає нас одягатися скромно (1 Тим. 2:9). Пристойний одяг повинен прикривати все, що необхідно. Важлива складова скромності полягає в «непривертанні» до себе надмірної уваги. А мотив татуювання чи пірсингу полягає якраз у тому, щоб

даментальний принцип: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло — то храм Духа Святого, що живе в вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої? Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в дусі своєму, що Божі вони!» (1 Кор. 6:19-20).

Ця велика істина повинна впливати на все, що ми робимо зі своїм тілом. Якщо ваші тіла належать Богові, то, перш ніж «прикрашати» себе татуюванням чи пірсингом, варто перекопатися в тому, чи дозволяє це робити Бог.

Фестиваль християнської книги

У рамках ярмарку світської літератури в Києві пройшов третій Міжнародний фестиваль християнської книги.

Учасниками фестивалю стали представники різноманітних християнських видавництв та місій. Серед них — видавництво «Варух», міжнародна місія «Молодь за Христа», видавництва «Біблія для всіх» (Санкт-Петербург), «Християнська книга поштою» (м. Черкаси), «Титул» (Москва), «Свічадо» (Львів), книжкова місія «Перемога», телевізійна місія CNL, православне видавництво св. апостола Павла та багато інших.

Окрім книг, на виставці можна було

придбати аксесуари на біблійну тематику. Порівняно з попередніми виставками, цього року розширили й асортимент подарункової продукції з християнськими написами: авторучки, рушники, годинники, сумки, гаманці, сувеніри.

У рамках третього Міжнародного фестивалю християнської книги вперше відбувся майстер-клас для редакторів та працівників видавництва, який провів доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри видавничої справи та редагування

Інституту журналістики, член національних Спільнот письменників та журналістів України Микола Тимошук.

РІСУ.

ПРИТЧІ

Заможний злидар

Одна літня жінка залишила своєму племінникові у спадок Біблію, середина якої вклала 20 тисяч доларів. Молодий чоловік думав, що знає, про що говориться в Біблії, і що йому немає потреби перечитувати її. Він прийняв подарунок, поклав його на найвищу полицю своєї книжкової шафи і... забув про нього.

Будучи одержимий пристрастю до азартних ігор, він весь свій вільний час проводив у казино. Але так тривало недовго. Незабаром всі його гроші закінчилися. Наступні 60 років свого життя він прожив у злиднях, заощаджуючи буквально на всьому.

Старий і самотній, він врешті-решт вирішив переїхати до будинку для людей літнього віку. Готуючись переїжджати, він переглядав книжки, і коли спробував дістати з верхньої полиці припорошену пилом Біблію, вона випала з його тремтячих рук і впала на підлогу. А разом з нею — 20 тисяч доларів у стодоларових купюрах.

Чоловік прожив все своє життя, фактично, жебракуючи, тільки тому, що був занадто самовпевненим і упередженим щодо Божого Слова.

Новий Заповіт заговорив на аварській мові

У Дагестанському науковому центрі РАН в Махачкалі пройшла презентація перекладу Нового Заповіту на аварську мову. Для участі в такій важливій культурній події прибули гості з Москви, Швеції, Швейцарії і США.

Це видання — підсумок 17-річної праці перекладацького колективу Інституту перекладу Біблії. Договір з реалізації спільного проекту перекладу Священного Писання на дагестанські мови був укладений між шведським Інститутом перекладу Біблії та Інститутом мови, літератури й мистецтва Дагестанського наукового центру РАН 1991 року. При цьому обумовлювалося, що сторони здійзнять проект перекладу, переслідуючи суто наукові загальнокультурні і гуманітарні цілі і повністю виключаючи будь-який прояв місіонерських установок.

Учені зазначають, що кожного року Біблія перекладається на 20-30 нових мов. Видання перекладу Біблії вважається значним і вагомим досягненням в галузі культури будь-якого народу. Воно свідчить про рівень літературної досконалості мови і служить доказом її лексичного багатства і граматичних можливостей.

На сьогодні Біблія перекладена вже на 12 мов народів Дагестану. Директор Інституту перекладу Біблії Маріанна Беерлі-Мор зазначила, що науці відомі давні переклади Священного Писання мовами Кавказу. «Не так давно вчені виявили вірменський переклад, датований четвертим століттям, а також грузинський. Очевидно, Біблія користувалася великою популярністю народів Сходу. Тому теперішні переклади на дагестанські мови можна вважати продовженням дуже давніх традицій», — констатувала п. Беерлі-Мор. І на завершення своєї промови процитувала текст із Євангелія від Луки на лезгінській мові.

Invictory.org.

АНОНС

Щонеділі о 15:00 та щопонеділка о 9:00

дивіться християнську телепередачу «ВІРЮЮ» на каналі ТРК «3-студія». Стежте за програмою телепередач

Запрошуємо на Богослужіння в церквах християн віри євангельської:

Бурштин, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ — 10 год., ВІВТОРОК — 19 год.;
Косів, вул. Горбового, 8; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 18 год.;
Калуш, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Коломия, вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 18 год.;
Надвірня, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год., СЕРЕДА — 19 год.;
Рогатин, вул. Богуна, 2; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Рожнятів, вул. Довженка, 13; НЕДІЛЯ -15 год. 30 хв., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Тлумач, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 20 год.

Побачити диво

Ми прагнемо пізнати Бога з погляду філософії і богослов'я, а мала дитина бачить Його у щасливій посмішці бабусі, що сидить у парку.

Ми хочемо замінити вечірнє читання для дитини магнітофонним записом, а дитя потребує нашого голосу і нашого дотику, як і Господь потребує ширших, не зазначених слів нашої молитви і відвертої розмови з Ним.

Ми хочемо, щоб наше кохання було, наче міцне дерево, яке не зламає жодна буря, але забуваємо, що молоденьке деревце треба дбайливо доглядати, щоб воно стало могутнім дубом.

Ми деколи бунтуємо проти Божої волі, як те зернятко, що не хоче бути посіяним, і так марно й гине, не ставши хлібом.

Ми часто, як ті соколята, що зростають в неволі, не наважуємося злетіти у височині, забуваючи, що маємо крила Божої любові.

Тож зупинімося. Мов те дитя, довірно врешті-решт Богові своє життя. І побачимо диво.

Дорогі друзі! Слухайте

ХРИСТІЯНСЬКІ РАДІОПЕРЕДАЧІ

І програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА

о 21.30 — «Жива надія»

ЩОСЕРЕДИ

о 21.15 — «Новий вимір»

ЩОП'ЯТНИЦІ

о 21.15 — «Відвертість»

ЩОСУБОТИ

о 7.40 — «Віра. Надія. Любов»

о 12.40 — передача «Вірую»

християнської місії «Добрий самарянин»

о 20.35 — «Людина і вічність»

ЩОНЕДІЛІ

о 22.15 — «Осанна»

ЩОПОНЕДІЛКА

о 20.45 на хвилях «Променя» —

передача для дітей «Стежинка»

Запрошуємо на Богослужіння в Івано-Франківській церкві християн віри євангельської:

ЩОСЕРЕДИ —

о 19 год.,

ЩОНЕДІЛІ —

о 10 та 18 год.,

ЩОПОНЕДІЛКА —

молодіжне

служіння о 19 год.

Адреса:

м. Івано-Франківськ,

вул. Мочульського, 1

(на Майзлях).

Тел. для довідок

(0342) 78-17-03.

ВІРЮЮ

№ 12 (119)
грудень 2008 р.
Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільній пожертвування

Р/р 2600830012161 в ОД Укрсоцбанку м. Ів.-Франківська
МФО 336019 код ЄДРПОУ 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції:

76002, м. Івано-Франківськ,

вул. Мочульського, 1;

тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21

E-mail: dobry.samar@gmail.com

Газета віддрукована у ТзОВ «Видавничий дім «Молода Галичина».

Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша.

Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.